મુમન ચેતામણી.

(સૈયદ ઈમામશાહની રચેલી.)

(ગુજરાતીમાં) આવૃતી ૧ લી નકલ ૫૦૦.

પ્રગટ કરનાર.

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

આ બુક મેનેજર વલીભાઈ નાનજીએ ધી ખોજા સિંધી પ્રેસ ૧૧૩,
પાલખી મહોલા. મુંબઈ નં. ૯ માં મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ માટે
છાપી અને મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજે ધી ખોજા સિંધી પ્રેસ
૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઈ-૯ માં પ્રગટ કરી.

સંવત ૧૯૭૫. સન ૧૯૧૯.

પ્રસ્તાવના.

આ કિતાબ મુમન ચેતામણીની પ્રથમ આવૃતી સંવત ૧૯૬૦ માં સીષી ટાઇપમાં છપાઇ બહાર પડી હતી જે ખલાસ થતાં તેની નવી આવૃતી ગુજરાતીમાં આજે બહાર પડે છે. આ ગ્રંથ સઇયદ ઈમામશાહનું રચેલું છે ઈમામશાહને બોધ કરવાની રજા તે વખતના હાજર ઇમામ તરફથી મળેલી હતી.

રજા મળવા બાદ અમદાવાદ આવી ગીરમઠા ગામ પાસે પોતાનું સ્થળ રાખી ગુજરાતના મુમના, કાછીયા, ખોજા વગેરેને બોધ કરવાનું અને સતપંથમાં લાવવાનું કામ ચાલુ કરયું અને પોતાના અનુયાયીઓને સીધો રસ્તો બતાવી આપ્યો કે—

એજી આદ નિરંજન અવતર્યા, તેનું થાનક છે એરાક ખંડ માંહે;
સતગુરે સોહી દેખાડયા, તે છે વ્યાપક નવ ખંડ માંહે...
ચેતો રકીસરો ગુર કહે સાચા સતગુરે એમ કહ્યા.

અને એજ પાઠની શરૂઆતથી આ ઉપયોગી ગ્રંથ રચી ચેતવણી રૂપના આ ગ્રંથનું નામ મોમન ચેતામણી યાને ખરા દીનદારો માટે રણશીંગણું ફુંકી દીધું કે જેથી તેઓ ગુમરાહ ન બને.

આ ગ્રંથના રચનાર સઈયદ ઈમામશાહનો ટુંક અહેવાલ અત્રે આપવો યોગ્ય થઇ પડશે.

પીર સદ્દરદીનના ફરજંદ પીર હસન કબીરદીનને તે વખતના હાજર ઇમામ તરફથી પીર તનની પાઘડી મળી હતી અને તેથી તેઓ કળતાળ વેળાના ગુરૂ તરીકે ઓળખાયેલ છે. પીર હસન કબીરદીને પોતાના પીરી જમામાં મુરીદોનો ઘણો વધારો કર્યો. પીર હસન કબીરદીનને અઢાર ફરજંદો હતા પણ તેમાંથી સતર જણા સ્વાર્થમાં લુબ્ધ થઇ હાજર ઇમામનું મુબારક દર મુકી, પોતાની મુનસરી પર ચાલી પોત પોતાના મુરીદો ગોતી ઇમામનો હક ખાઇ જવા લાગ્યા અને સહુ સહુ જુદા જુદા તડા કરી પીર હસન કબીરદીન તથા પીર સદરદીન વગેરે મહાત્માઓની ઝહેમતથી ખીલેલી વાડીમાં અંગારા નાંખ્યા અને વાડીના વૃક્ષોને છીન્ન ભીન્ન કરી નાંખ્યા. તેઓ ઇમામનો હક ખાઇ જતા હોવાથી તેઓની બુધ્ધી કુદરતી રીતે ભ્રષ્ટ બની અને તેથી તેઓ રાન્યા ગયા; જે માટે તેઓના સગા ભત્રીજા નર મહમદશાહે તેઓ માટે કહયું છે કે—

એસા હાલ ઉનુકા જો હુવા,
અઢારમાંથી સતર જો મુઆ.

પીર હસન કબીરદીનના બહાર ફરજંદોમાંના સઇયદ ઇમામશાહ દાના નિઃસ્વાર્થ અને દીનદાર હોવાથી હક રાહને ન છોડતાં ઇમામની ખીજમતમાં પોતાનું સર ઝુકાવ્યું અને તેમને મીશનરી તરીકેનો પટો આપવામાં આવ્યો સઇયદ ઇમામશાહ હસ્તક ઘણાએક નવા મુરીદો થયા અને પીર હસન કબીરદીન વગેરે પીરોને હાથે બોધ પામેલાં ખોજા મુરીદોને પણ બોધામ્રતથી તેમણે તર કર્યા. ગુજરાત, કચ્છ, કાઠીયાવાડના ભાગમાં સઇયદ ઇમામશાહને પીર ઇમામશાહ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. પીરનો અર્થ વૃદ્ધ અથવા સાધારણ રીતે મહાન નર થાય છે અને ખાસ કરીને સઇયદ મહાત્માને માટેજ ચાલુ વપરાય છે, એ હીસાબે સઇયદ ઇમામશાહ, પીર ઇમામશાહ તરીકે ઓળખાય છે. તેમજ તેમણે પોતે ઘણે સ્થળે પીર શબ્દ પોતા માટે વાપરેલ છે વળી "એક અક્ષર શીખવાડે જેહ, ગુરૂ કરી માનીએ તેહ" ની સમજ મુજબ સઇયદ ઇમામશાહ પોતા માટે ગુરૂ શબ્દનો ઉપયોગ કરે છે પણ ઇમામી ઇસ્માઇલી દીનમાં પીરનો મરતબો અને શાહનો મરતબો રાજા ને પ્રધાન કે ઇમામ ને પીર કે હીન્દુસ્તાનની રૂઢી મુજબ આદ ગુરૂ અને આદ વિશ્નુ રૂપે ખાસ વપરાતો હોવાથી, તે રૂઢી અનુસાર દરેક સઇયદને પીર લકબ લાગુ પડી શકે નહી, જેમ વઝીર કે પ્રધાનની નીમણુંક રાજા તરફથી થાય છે, તેમ પીરની નીમણુંક શાહ યાને હાજર ઇમામ તરફથીજ થાય છે. ઇમામી ઇસ્માઇલી દીન કે સતપંથમાં અનાદી કાળથી આ નીયમ ચાલ્યો આવે છે. પીર અને શાહમાં રહેલ ખુદાવન્દતાલાના હીદાયતી નુરની આ પૃથા અનાદિ કાળથી હીન્દુસ્તાન કે હીન્દુસ્તાનની બહાર એકજ સરખી રહી છે અને રહેશે. એ મુજબ જેને હાજર ઇમામ તરફથી પીર તનની પાઘડી મળે તેજ પીર ગણાય છે બાકી સઇયદ તરીકે ઓળખાતા અનેક જણા હોય છે. હિન્દુસ્તાનમાં ઇમામી ઇસ્માઇલી દીનમાં આવા પીરો ક્રમવાર થયા છે અને અવ્વલ પીર નબી મહમદ મુસ્તફા (સ૦) થી આજ સુધી ૪૯ પીરો ક્રમવાર થયેલ છે જેમના મુબારક નામો હીન્દુસ્તાનના તેમના અનુયાયીયો દુઆમાં દરરોજ નીયમીત પડે છે.

સઇયદ ઇમામશાહને તેવો પીરી મરતબો મળેલો નથી. પીર હસન કબીરદીન બાદ પીરનો મરતબો પીર તાજદીનને આપવામાં આવેલ છે જે માટે ખુદ સઇયદ ઇમામશાહના ફરજંદ સઇયદ નુરમહમદશાહે કહેલ છે કે—

પીર કાકા તાજદીનકું માનો જાણ,
તે આલ પીર સદરદીન નીરવાણ.

છતાં કેટલાકો ગેર સમજુતીથી આલનો અર્થ ઓલાદ ગણી સઘળા ફરજંદો અને ઓલાદને પીર ગણી માને છે. ઇમામી ઇસ્માઇલી દીન યાને સતપંથની ઉંડી ફીલસુફી ઇલ્મે રૂહાનીથી ભરેલી છે. સતપંથી દીનને હાડકા, ચામડા સાથે કામ નથી પણ નુર કે રૂહાની સાથે કામ હોવાથી તે ઇલ્મના આંતરિક ભેદોની સમજાવટની

ગેરહાજરીમાં આદાની સું. સમજી બેસી ઘણાએક ગેર સમજુતીમાં દોરવાઇ ગયા છે. જો તેઓ સત્પંથ દીનનો પુર્ણ અભીયાસ કરે અને તે પાક દીનનું મુળ સીધ્ધાંત નુર કે રૂહ પર લક્ષ રાખે તો કદી પણ ગુમરાહ બને નહી.

પુર્ણ કળાથી પ્રકાશતો ઇમામતનો સુર્ય દરેક જમાનામાં અખંડિત પ્રકાશતો રહે છે અને તે સુર્ય તરફથી મળતાં પરતવથી પ્રકાશતો (પીર) ચંદ્ર જરૂર પડે રાત્રીને પ્રકાશિત કરતો રહે છે, એટલેકે ચંદ્રને સુર્ય તરફથી રોશની મળે છે, ત્યારેજ તે રોશન રહે છે. તેવા ચંદ્રો અનેક હોઇ શકતા નથી પણ એકજ હોય છે; તે મુજબ ઇમામ પણ દુનીયામાં એકજ હોય છે અને પીર પણ એકજ હોય છે, અને તેને રોશની ઇમામ તરફથીજ મળે છે એટલે કે હાજર ઇમામ વગર પીર હોઇ શકે નહી જ્યારે પીર વગર હાજર ઇમામ હોઇ શકે છે. આવી ઉંડી શોધ ખોળમાં જ્યાં સુધી પડવામાં ન આવે ત્યાં સુધી ધર્મની ગહન બાબતો સમજી શકાતી નથી અને તેથીજ અનેક લોકો ગુમરાહ બને છે.

વળી કળયુગનો ભયકર સાગર સ્વાર્થ જળથી ભરપુર હોવાથી સ્વાર્થના મધર મચ્છો બીચારા નાના માછલાંને હોઇયા કરી જાય છે, જ્યારે મચ્છી મારોની સ્વાર્થ જાળમાં કેટલાક ફસાય છે.

પીર અને સઇયદનો ભેદ બતાવ્યા બાદ સઇયદ **ઇમામશાહે** રચેલ આ કીતાબ **મુમન ચેતામણી** વીશે બે બોલો લખવા ગ્યોગ્ય થઇ શકશે.

આ ગ્રંથની અંદર શરૂઆતમાં ઇસ્માઇલી ઇમામ શ્રી **ઇસ્લામશાહનું** રહેઠાણ બતાવી, તે પાક ઇમામ હ૦ મઉલા મુરતજાઅલી, હ૦ નબી મહમદ મુસ્તફાથી ઉતરી આવેલ હોવાથી તેનીજ સેવા કરવાનું અને તેમાં ઇશ્વરી જયોતી પ્રકાશે છે એમ સીદક દીલથી માનવાનું અને હવે પછી પણ—

એજી નુરથી નુરજ પરગટીયા, તેનો વાસ છે નુરજ માંએ.

જણાવી તેજ પાક નુરને વળગી રહેવાનું સમજાવ્યું છે અને તે હીદાયતી નુરેજ આ સત્પથ વાને સરાતલ મુસ્તકીમ વાતરૂપ દીન કુરાને શરીફમાંથી શોધી કહાડયો એમ જણાવી કુરાનનું ગુહ્ય ભેદ એજ ધરમાં છે એમ બતાવ્યું છે. જેમ પાક કુરાને શરીફમાં ફરમાવેલ છે કે—

સુરએ આલે ઈમરાન આયત ૭ મી.

"વ મા યઅલમો તાઅવીલહુ ઇલ્લલાહો વર્રાસેખુન ફીલ ઇલ્મે."

એટલે—તેના (કુરાનનાં) ગુહ્ય ભેદવાળા કલામની તાવીલ કોઇ જાણતું નથી પણ અલ્લાહ તથા એ બુઝુર્ગો (હાજર ઇમામ) કે જેઓ ઇલ્મમાં સંપુર્ણ પ્રવિણ અને કામીલ છે.

ત્યારબાદ તે ધરની શનાખત રાખી સેવા કરનાર સ્વર્ગી સુખ ભોગવશે વગેરે બાબતો આવે છે અને તે ઇમામતની પૃથા અનાદી કાળથી ચાલુ છે એવું વર્ણન આવે છે. કળયુગના કઠણ જમાનામાં અત્યંત પાપ વ્યાપશે અને ધર્મના ઢોંગીયો સત્યને અસત્ય અને અસત્યને સત્ય ઠરાવી લોકોને ધુતશે વગેરે આગમચેતીઓ કરેલી છે કે જે અત્યારે નજરે પડે છે.

એ પાક જાત ઇમામે ઝમાનની શનાખતથી મહરૂમ રહેનાર માટે રચનાર ધણી દયા ખાઈ ચેતતા રહેવા અનેક સુચનાઓ કરે છે અને જો ચેતામણી પર ધ્યાન નહી આપશો તો નર્કવાસ થવાનું પણ સાફ સાફ જણાવી દે છે.

ત્યારબાદ પીર સતગુર નુરની ટુંક હકીકત અને પીર શમસનો અહેવાલ આવે છે જેમાં બાવદી વગેરે સ્વાર્થીઓની કપટ જાળને કાપી ઇસ્માઇલી પીરાઇનો જલવો હિંદમાં ફેલાવ્યાનું વર્ણન આવે છે.

ટુંકમાં આ ગ્રંથ ચેતામણી રૂપે હાજર ઇમામની શનાખત રાખી તેની સેવા કરવા અને ગફલતી નહી રાખવાની ચેતવણી આપે છે તે ઉપર દરેક દીનદારે ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. આમીન.

લી૦

પ્રગટ કર્તા.

મુમન ચેતામણી.

(પીર ઇમામશાહની રચેલી.)

એજી આદ નીરીંજન અવતરેઆ,
તેનું થાનક છે એરાક ખંડ માંએ;
સતગુરૂએ સોહી દેખાડીઆ,
તે છે વ્યાપક નવ ખંડ માંએ;
ચેતો રીખીસરો ગુરૂ કહે સાચા સતગુરે એમ કહયા. ૧

એજી આલ અલીજીની તે કહીએ,
નબી મહમદ પીર મુસલ્લે છે ત્યાંએ;
ઇસરે આલથી જે ભુલશે,
તેતો જાશે દોજક માંએ.—ચેતો૦ ૨

એજી ઇસરે આલથી આલ ચાલીઆ,
તે તો આવીયા કહેક નગરી માંએ;
વીરચા અંગુઆ થાનક કહીએ,
શ્રી ઇસલામશાહ બેઠા છે ત્યાંય.—ચેતો૦ ૩

એજી જોમાં જોમાં માંએ એ નરજી કહીએ,
તેની સાંખ છે એલમ માંએ;
ચાલીસ સીપારા કુરાનના,
તે માંએ ત્રીસ છે દુનીઆ માંએ—ચેતો૦ ૪

એજી દસ સીપારા બાકી રહ્યા,
તે છે એ ઘર માંએ;
અથરવેદ તેને કહીએ,
તેની વાણી સતગુરૂ મુખજ માંય—ચેતો૦ ૫

એજી આલ નબીજીની જુગમાંહે આવેઆ,
તેણે તે કીધા એ ધરમ ઉપાય;
સતગુરૂ ઈમામશાહ એમ કહે,
તેતો આલ મહમદની કહેવાય—ચેતો૦ ૬
એજી નુરથી નુરજ પ્રગટીઆ,
તેનું વાસ છે નુરજ માંહે;
તેણે આ સતપંથ પેદા કીધા,
ખોજી કાઢીઓ કુરાન માંહે—ચેતો૦ ૭
એજી ચાર વેદ ચાર કીતાબ ખોજીઆ,
સતગુરૂ સરવે ત્યાંએ;
ઈલિમ અલ્લાહજીએ ભેજીઆ,
ફરદ ફરમાવીઆ ફુરકાન માંહે—ચેતો૦ ૮
એજી ફરદ ફુરદાનેથી ઉપન્યા,
તેતો પરવરીઆ પીરોથમી માંહે;
શરીયત, તરીકત, હકીકત તેની,
માલુમ છે મારફત માંએ—ચેતો૦ ૯
એજી મારફત માંહેથી કાઢી કરી,
તેતો આણીઓ ઇસ પંથ માંહે;
ત્યાં રહેણી રાખો નીસ્ટેં કરી,
આપણા જીવને ત્યાંય—ચેતો૦ ૧૦
એજી ઇસરે રેહેણીથી જે ભુલશે,
તેનું ઠામ નહિં રે કીયાંએ;
તેતો ફેરા ફરે લાખ ચોર્યાશી તણા,
તેતો મોક્ષ ન પામે કીયાંય—ચેતો૦ ૧૧
એજી લખ ચોરાશી તો છુટીએ,
જો રહીએ આપણા સતગુરૂકે ફરમાન માહે;
દસોંદ દીજે સતગુરૂ મુખે,
તો વાસો હોવે અમરાપુરી માંહે—ચેતો૦ ૧૨
એજી અમરાપુરી છે આગળે,
તેના સુખ કહેઆ નવ જાય;
સતગુરે દીઠી તેવી કહી,
ત્યાં હુર મલાએક માંહે—ચેતો૦ ૧૩

એજી અનંત મેવા છે તે મહેલમાં,
તે ઘરની શોભા છે ત્યાંય;
મોમન રીખીસર તે મહેલમાં,
લીણાં લાડ કરશે ત્યાંય-ચેતા૦ ૧૪
એજી એવા ઘર તે જીવ પામશે,
જે ચાલશે આપણા સતપંથ માંય;
ખરા દસોંદી સુકરીત વંતા,
તેની સાંખ છે એલમ માંય-ચેતા૦ ૧૫
એજી તે એલમ આલથી પ્રગટયા,
તેની શાખ છે કુરાન માંહે;
કુરાન કુદરત માંહેથી ઉતરીઆ,
તેની સાખ છે એ ઘર માંહે-ચે[illegible] ૧૬
એજી એ ઘર દેખી જે ભુલશે,
તેતો જાશે દોજખ માંહે;
આદ ઉણીઆદથી એ ઘર કહીએ,
તેને સીરેવતાં વીલંબ ન કીજે કાંઇ-ચેતા૦ ૧૭
એજી ભરમાને વીશનું મહેશર કહીએ,
તેતો સરવે છે એ ઘર માંએ;
એ ઘરમાંથી આલજ ચાલીઆ,
તેતો પરવરીઆ પીરોથમી માંએ-ચેતા૦ ૧૮
એજી તારે વીશનું વર દાતાર થયા,
કીરપા કીધી ભરમાજી ઉપરં ત્યાંય;
તમો જાઓ જુગમાંહે વાણી કરો,
અમે સાથે આવશું ત્યાંય-ચેતા૦ ૧૯
એજી તેને ફરમાને ભરમાજી જુગમાંહે આવીઆ,
વાણી કીધી ત્યાં જુગમાય;
પ્રબોધી પીરોથમી ભરમાજીએ,
ધરમ મારગ ચલાવીઆ ત્યાંય-ચેતા૦ ૨૦
એજી અનંત કલપ એવા વહી ગયા,
પછે આવ્યા તે ચાર કલપ ત્યાંય;
તે માંહે ત્રણ કલપ વરતીઆ;
ભરમાજીને ફરમાને રહયા ત્યાંએ-ચેતા૦ ૨૧

એજી કલપ માંહે પરવરીઆ,
ચાર જુગ તે કીધા માંહે;
આદ ઉણીઆદે ભેલ્લા હતા,
સતગુરૂ શામીજીએ સેવાએ—ચેતો૦ ૨૨
એજી ત્યાંથી સતગુરૂ પરગટીઆ,
અને આવીઆ તે ચાર જુગ માંહે;
તે માંહે ત્રણ જુગ વહી ગયા,
તેના જીવડા પોતા થાનક માંહે—ચેતો૦ ૨૩
એજી તે અવતારે અવતાર વહી ગયા,
રચના કીધી વીશનુ ભરમાજી ત્યાંએ:
આજ છેલ્લી સંધ કલજુગ સંધે,
મુરતજા અલી અવતરીઆ મકકા માંએ—ચેતો૦ ૨૪
એજી ત્યાંથી આલજ ચાલીયા,
તેતો આવીઆ કેહેક નગરી માંહે;
શ્રી ઈસલામ શાહ ત્યાં નર કહીએ,
શાહ ગરીબનું તેજજ માંહે—ચેતો૦ ૨૫
એજી એ ઘર શ્રેવે જે સતસું,
તેના પાતક સરવે જાય;
અવતારે અવતાર ઓળખે,
તેને પેલે મોક્ષ મુકતજ થાય—ચેતો૦ ૨૬
એજી એ ઘેર દસોંદજ દીજીએ,
તે માંહે આળસ ન કરીએ લગાર;
અનેક જીવ આગે ઉધરીઆ,
તેણે ઓળખીયો પોતાનો ભરથાર—ચેતો૦ ૨૭
એજી દસોંદ વિના નહિ છુટશો,
સાંભળો મુનીવરો કહું છું વારોવાર;
છેલો અખાડો આ જુગ તણો,
તે માંહે હાથસું કરી લીઓ સંભાર—ચેતો૦ ૨૮
એજી દસોંદ દસમી પાંતી કહીએ,
તેતો આલો એ નરજીસું આહાર;
ચાલીસો તે પીર મુખે આલીએ,
મોમન તણો એ છે વેવાર—ચેતો૦ ૨૯

એજી દસોંદ દેતાં જે જીવ દુલાવશે,
તેનો હાલ માલ નહિરે પરીવાર;
ક્રીયાના હીણા કોઈ જીવ નહિ તરે,
સદગુરૂ કહે છે પુકાર—ચેતો૦ ૩૦
એજી આખર જમાનો આવીયો,
આવી છેલી કલજુગની વાર;
અવતાર સરવે પુરા થયા,
હવે શામી રાજો થાશે અસવાર—ચેતો૦ ૩૧
એજી દળરે ચાલશે નકલંક તણો,
તારે થાશે તે હલહલકાર,
તે માંહે સતી જીવ જીતશે,
કાયર ખાશે ઘણુ કેરી માર—ચેતો૦ ૩૨
એજી કાએર મ થાજોરે મુનીવરો,
આગળ છે દોહેલુ રે પાર;
શામી રાજો લેખાં માગશે,
નીશ્ચે જાણો નીરધાર—ચેતો૦ ૩૩
એજી કલજુગનો સંધ છે દોહેલી,
એ મુમનભાઈ તમે રહેજો હુશીઆર;
દસોંદ દેજો આ સતગુરૂ મુખે,
તેથી ઉતરો પેલે પાર—ચેતો૦ ૩૪
એજી જે દસોંદ નહિ દેશે સતગુરૂ મુખે,
તેતો કાયર થાશે ને ખાશેરે માર;
તેના હઈડાં માંહેથી અગ્ની ઉઠશે,
તારે જીવડો તે કરસે પુકાર—ચેતો૦ ૩૫
એજી સતગુરૂ સરવે સંભળાવીઆ,
મુમનભાઇ તમે કરજો વિચાર;
આદ ઉણીઆદથી એ ધર ચાલીઓ,
તે શામી રાજો કરશે સંભાર—ચેતો૦ ૩૬
એજી લેખાં લેશે ગુરૂનર સાંહીઆ,
ત્યાં સઉ કોઇ પુછાયેશે નરને નાર;
ઉત્તમ મધ્યમ ત્યાં કોઇ નહી,
કોઇ કેહની વાર ન કરસે લગાર—ચેતો૦ ૩૭

એજી ઉત્તમ આચારે ઉત્તમ જાણજો,
મધ્ય જાણજો મધ્યમ આચાર;
તમે સહુ કોઈ જ્ઞાન સાંભળો,
આગળ કોઈ કેહેનું નહીં નરને નાર—ચેતો૦ ૩૮
એજી બાપ બેટા કેનું નહિ,
નહિ કેનું કુટુંબ પરીવાર;
એવી વેળા જ્યારે આવશે,
ત્યારે નહિ કોઈ સાસરો મોસાર—ચેતો૦ ૩૯
એજી જે જીવ સેવાએથી ચુકશે,
રદે ધર્મ નહિ આણસે લગાર;
તે માયાના મોહો માંહે બુડશે,
સહુ કોઈ સ્વાર્થે જાશે સંસાર—ચેતો૦ ૪૦
એક કલજુગ જમાનો કઠણ જ્યારે આવશે,
તારે સહુને દીલે વાપરશે કાહાર;
તે માંહે જે જીવ નહિ ચેતશે,
તે જીવને પડસે જંજાલ—ચેતો૦ ૪૧
એજી સંસાર સર્વે સાંભળો,
સાંભળી મ થાજો ગમાર;
સતગુરૂ જુગોજુગ આવીયા,
તેની વાણીનું તમે રાખો વીચાર—ચેતો૦ ૪૨
એજી માંહોમાંહે બંધવ લડશે,
તેતો નહીં ગણશે માતપીતાનું પરીવાર;
કઠણ વચન કહેશે આપમાં,
એવો તે આવશે સંસાર—ચેતો૦ ૪૩
એજી કોઈ કેહેને ઘરે નહિ આવશે,
મને આણશે તે રોષ અપાર;
અહંકારી અજશ આણશે ઘણું,
તેથી જાશે તે નરક દુવાર—ચેતો૦ ૪૪
એજી મનરે માયાથી ભુલશે,
નહિ કોઇ કરશે જ્ઞાનનો વિચાર;
તે બુધીએથી કાળ ન ઉતરે,
અધરમી ઉત્તપાતું કરશે અપાર—ચેતો૦ ૪૫

એજી ગતનો મેળો તેથી ભાંગશે,
તારે નહિ કોઇ આવશે તે ધરમ દુવાર;
અધરમ એવો ચાલસે,
તેથી વણસશે નરને નાર—ચેતો૦ ૪૬
એજી તે માના મળ માંએથી ઉપજશે,
તેના થાશે પુત્રને પરીવાર;
ધરમ ન આવે તેને રદેહે,
સઉના રદેહ માંહે વાપરશે કાળ—ચેતો૦ ૪૭
એજી એરે એંધાણ આખર તણા,
તમે સહુ કોઈ કરજો વિચાર,
સ્વાર્થે સંસાર વણસશે,
સહુ કોઈ મેલશે ધરમ આચાર—ચેતો૦ ૪૮
એજી તેરમી સદી આખર જયારે આવશે,
તારે ધરમ ન રહેસે લગાર;
સતીઆના સત તારે તુટશે,
હોશે તે હો હો કાર—ચેતો૦ ૪૯
એજી તારે ગતમાંહે ભુતખાના વાપરશે,
મોમનના મન કઠણ થાશે અપાર,
તે માસ છ માસે ખાના માંહે આવશે,
ધરમસરાએ આવેથી પાપ ન જાસે લગાર—ચેતો૦ ૫૦
એજી એવા અધ્રમ જયારે આવશે,
તારે ધોરી છાંડે તે ધરતીનો ભાર;
તારે થરથર ધરતી ધ્રુજશે,
પાપ કરમનું નહિ કોઈ શુમાર—ચેતો૦ ૫૧
એજી ગત સત તીરથ કરી નહી કોઇ જાણશે,
જાણણહાર કોઈ વીરલો સંસાર;
આ હું હું કરી સઉ કોઈ હારશે,
તેણથી ગતનો મેલો ભાગશે સાર—ચેતો૦ ૫૨
એજી તારે સત ગુરજીના વચન ઉથાપશે,
સઉ કોઇ ચાલશે આપણે મનને વિચાર;
તે દસોંદ ન દેશે સતગુર મુખે,
કોઈ મેલસે ધરમ આચાર—ચૈતો૦ ૫૩

એજી અધરમે અન નહી ઉપજસે,
વિણસશે કણ કણના ભંડાર;
માગ્યા તે મેંહે નહી આવશે,
અલ્પ કણ ઉપજશે તેણી વાર—ચેતો૦ ૫૪
એજી આસમાની મેહુલા આવશે,
અડપ સડપ તે વરસશે સાર;
તે તો હાથ સરવે શામીજીને,
જેણે સીરજીયા તે સરવે સંસાર—ચેતો૦ ૫૫
એજી સંસાર સીરજીયા શામીજીએ,
તે તો સઉની રોજીનો પુરણહાર;
વે માંહે અથર જીવ આ જુગ તણા,
તેના નેચો નહીરે લગાર—ચેતો૦ ૫૬
એજી તે તો નેચો નહી રાખે નિસ્ચેં કરી,
નહી રાખે તે સાહેબ શું પ્યાર;
ભુખ્યા ભુખ્યા સઉ આગળ કરે,
એ તો પ્રાલભે આવી મલશે આહાર ચેતો૦ ૫૭
એજી આહાર ઉપર સંતોશ રાખીએ,
નવ કરીએ તો બોહોત પુકાર;
જેણે આ જુગ પએદા કરીયા,
તે તો શામી છે રોજીનું પુરણહાર—ચેતો૦ ૫૮
એજી સેવા કીજે સાહેબ તણી,
તો ટળે તે જીવને જંજાલ;
માતાના ઉદરમાં જેણે પુર્યા,
ગીર્ભવાસમાં કીધી સંભાર—ચેતો૦ ૫૯
એજી તે શામીજી ઉપરે વીશ્વાસ નહી,
સઉ કોઈ ચાલશે તે પોતાને આચાર;
બોહોત બુધીએ સઉ કોઇ ચાલશે,
તેના મનનું નહી મટેરે જંજાળ—ચેતો૦ ૬૦
એજી સંસાર સગલો એમ થયો,
સત ગુરજી કહે તે કેટલીક વાર;
મુરખ માયાની જાળમાં,
સઉ કોઈ બુડ મુએરે ગેમાર—ચેતો૦ ૬૧

એજી સતગુરૂની સેવાએથી ચુકશે,
તેનો ભઠ પડયોરે અવતાર;
ચેતણહારા તમે ચેતજો,
માનખો નહિ આવે બીજી વાર–ચેતો૦ ૬૨
એજી માહારે પદારથ સરીખો આ માનખો,
તેનો સદગુરૂજીએ ધરમ દીધો સંભાળ;
તે માંહે સાચા મુનીવર આપણા,
તેને સામી રાજો લેશે ઉગાર–ચેતો૦ ૬૩
એજી તે માંહે ખરા દસોંદી જે સુકરીતવંતા,
તેણે તે બાંધી પુનની પાર;
તે જ્ઞાન વીચારીને ચાલશે,
તેને કલજુગ નહીં લુપશે લગાર–ચેતો૦ ૬૪
એજી તે ચાર જુગ આવીને પુરા થયા,
હવે નહીં કોઇ અગીયારમું અવતાર;
તે સંસો મટે સાચા સદગુરૂ થકી,
તેની શરણે તે રહો નીરધાર–ચેતો૦ ૬૫
એજી ગત સગલી તમે હેતે મીલો,
રખીસરો કેની ખેદ મ કરશો લગાર;
સેવા કરો સાચા સદગુરૂ તણી,
તેથી પામશો મોક્ષ મુકત દીદાર–ચેતો૦ ૬૬
એજી જેણે આ જીવ પીંડ સરજીઆ,
તેની સમર્થનું નહીંરે પાર;
ખરી દસોંદ તેને આલીએ,
એ તો ખટેઆનીરે સંભાર–ચેતો૦ ૬૭
એજી તે સતગુરૂની પાંતી અળગી કરો,
અને બીજું કરો પોતાનો આહાર;
તે માંહે તે થાશે બરકત ઘણી,
તેનો સંસો મ આણશો લગાર–ચેતો૦ ૬૮
એજી તે આપણને દીધા વિના નહિ ચાલશે,
એ ગુરનર લોભી નહિરે લગાર;
માનખા જનમ માથે ઠેરાવીએ;
એ સઉ સઉને માથે છે ભાર–ચેતો૦ ૬૯

એજી જેટલા ધરમો ... કીધા,
તે સઉ માંહે ચાલીઆ એરે વેવાર;
હીન્દુ મુસલમાન પોતાની નાત માંહે,
સઉ કોઈ દીએ છે પોતાને ગુરૂ મુખે આહાર—ચેતો૦ ૭૦
એજી સરજણહારો સાંહીંઆં એક છે,
તેણે કીધા છે પંથ અપાર;
તે માંહે સઉ સઉ પોતાને થાનકે,
આપણાં ધર્મ માંહે રહે હુશીઆર—ચેતો૦ ૭૧
એજી અધુરો ઓછો કયાં નહિ,
સવ સ્થાને છે એક સરજણહાર;
તે સેવાને કારણે સરજીઆ,
ગુરૂ ભરમાજી નબી મહમદનો અવતાર—ચેતો૦ ૭૨
એજી નબી મહમ્મદ મુસ્તફા ઉપાવીઆ,
તેનો ચાલ્યો છે પરીવાર;
સતગુરૂ બ્રમા મહમ્મદ એક છે,
તેનો કર્તા તે વીષ્નુ વરદાતાર—ચેતો૦ ૭૩
એજી સતગુરૂ બ્રમાજીનો વારો તે વહી ગયો,
તેના વેદ રહયા છે સાર;
હિન્દુ માને છે તે વેદને,
તે ઉપર દાન દીએ છે સંસાર—ચેતો૦ ૭૪
એજી તે વેદની વાણી ઉપર ધર્મ દીએ,
તેના જુઠા તે લેવણહાર;
ભરમાજીના સુત તે કહેવાય છે,
તે પોતા માથે લીએ છે સઉનો ભાર—ચેતો૦ ૭૫
એજી ભરમાજીના સુત તેને કહીએ,
જે કોઇ પાલે એ ધમ આચાર;
દાન લીએ તેતો સફળ કરી,
તેને માથે નહિ રેશે ભાર—ચેતો૦ ૭૬
એજી ભરમાજીનો સુત તે મહમ્મદ મુસ્તફા,
સતગુરૂ નુર તેનો પરીવાર;
સતગુરૂ નુર સરગથી ઉતરીઆ,
તેણે બોધીઆ તે સર્વે સંસાર—ચેતો૦ ૭૭

એજી તે સતગુરૂ નુરથી આલજ ચાલેઆ,
પીર શમસ તેનો પરીવાર;
હાજર જોમું તેણે દેખાડીઆ,
મુરતજા અલીનો અવતાર-ચેતો૦ ૭૮
એજી તે મુરતજાઅલી અવતરેઆ,
અબુ તાલેબને ઘેર અવતાર;
તે બેયતલ્લા માંહે પેદા થયા,
તે શહેર મકકા મીંજાર-ચેતો૦ ૭૯
એજી માતાજી ગયાતા બયતમાંહે,
તાયલ કરવાને સાર;
ઇબાદત કરીને જ્યારે ઉઠીયાં,
અલી પઈદાની સમે થઈ તેણીજવાર-ચેતો૦ ૮૦
એજી તારે માતાજી પડીઆં વીચારમાં,
હવે ઘેર ગયાની નથી વાર;
તાં કેડે ઘર બીજો હતો,
તેની ભીંત ફાટી બારી થઈ તેણીજ વાર-ચેતો૦ ૮૧
એજી તારે માતાજી ઉઠી તે માંહે ગયાં,
હુરાં બે આવીયું તે ઘર મીંજાર;
તે સમે અલી પેદા થયા,
તે આદ નિરંજનનું અવતાર-ચેતો૦ ૮૨
એજી તેણે સાત દીવસ આંખીઉં નહો ઉઘાડીયું,
મુખથી ખીર ન પીધું લગાર;
તારે નબી મહંમદને માલુમ થયું,
તેતો આવીઆ તેણીજ વાર-ચેતો૦ ૮૩
એજી તારે સલામ કીધા સરવરે,
અલીએ આંખીયું ઉઘાડીયું તેણીજ વાર;
તારે દીદાર કીધા નબી મહમદ તણા,
મુખથી સલામ વાર્યો અલી કીરતાર-ચેતો૦ ૮૪
એજી તારે મુખ ઉઘાડીયું મોલા અલીજીએ,
તેના મુખમાંહે જીભ દીધી સરદાર;
તાં ભેદ સઘળો સંભળાવીઓ,
તે ચાર કીતાબજ સાર-ચેતો૦ ૮૫

એજી તારે પોતાની કુદરત રાખી પોતા કને,
નબી મહંમદ સમજયા સરવે વીચાર:
ધન ધન માત તાતને કહીએ,
એ છે આદ નિરંજનનો અવતાર—ચેતો૦ ૮૬
એજી એણે પરથમ પેલો સહી કીધો,
જ્યારે દીઠા તે શાહના દીદાર;
પછે તે મુરીદાને વતાવીઓ,
તે માંહે જે ઓળખશે તે પામશે પાર—ચેતો૦ ૮૭
એજી તે સતગુરૂ ભરમાજીએ સેવા કરી,
શુકરાના કીધા અતિ અપાર;
અલીને તે અલ્લા ઓળખીયો,
તે માંહે શક ન આણીઓ લગાર—ચેતો—૮૮
એજી તારે અરશ માંએથી મલાએક ઉતરીઆ,
તે આવીઆ પેગામ્બર પાસે તેણીવાર;
તે પુછવા લાગા પેગામ્બરને,
તમે શું શું દીઠો સરદાર—ચેતો૦ ૮૯
એજી તારે મુખ મુબારક માંહેથી બોલીઆ,
નબી મહંમદ તેણીજ વાર;
અમે મોજીઝા દીઠા મુખ અલીજીને,
આપણો ભેદ આલીઓ છે સંભાર—ચેતો૦ ૯૦
એજી તારે નબી મહંમદને મલાએકે કહયું,
અમને દેખાડો અલી વરદાતાર;
અમે દીદાર કરીએ શાહ અલી તણા,
તો ઉતરીએ પેલે પાર—ચેતો૦ ૯૧
એજી તારે નબી મહમ્મદને મલાએક ચાલીયા,
તે આવીઆ અબુતાલબને દુવાર;
ત્યાં નુર દીઠું નીરાકારનું,
કીધું કુરનસું તેણી વાર—ચેતો૦ ૯૨
એજી તારે સલામ કરી તે તો પાછા વરીયા,
તે મલાએક ને સરદાર;
તારે મલાએકે નબી મહમ્મદને કહયું,
એ તો છે અરશ કુરસનું કીરતાર—ચેતો૦ ૯૩

એજી હમને જેણે હુકમ કરીઓ,
અને મુકીઆ તમ પાસે સરદાર;
સોહી અમે એને જાણતાં,
તે માંહે શક નહીંરે લગાર—ચેતો૦ ૯૪
એજી તારે નબી મહંમદ એમ બોલીઆ,
ભાઇ મલાએક તમને કહું વીચાર;
અમને પોતે ઓલખાવીઓ,
એ છે સેસ્ટનો સરજણહાર—ચેતો૦ ૯૫
એજી અલી તે તો સહી અલ્લા કહીએ,
તેમાં ઓછો નહીરે લગાર;
અમે એને માનીઓ સીદકસું,
એનું નામ છે જલશાનહું આકાર—ચેતો૦ ૯૬
એજી સીદક બરહક અલી કહીએ,
તે આદ નીરંજનનો અવતાર;
તારે નબી મહમ્મદને સઉ સલામ કરી,
મલાએક ગયા પોતાને દુઆર—ચેતો૦ ૯૭
એજી મલાએક ત્યાંથી માથે ગયા,
પોહોતા હજુર પરવરદીગાર;
તારે કુરનુસું કરી ઉભા રહ્યા,
તારે દીઠો તે અલીજીનો આકાર—ચેતો૦ ૯૮
એજી મોલા મુરતજાઅલી દુનીયા મ્રાંહે જાહેર થયા,
તેની કુદરતનો નહી કોઈ પાર;
દીન ઇસ્લામ એથી પયદા થયો,
તે કારણે માથેથી ઉતર્યા દુલદુલને જુલફીકાર—ચેતો૦ ૯૯
એજી તેણે મારી મુસલમાન કર્યા,
હીન્દુ હતા તેનો નહી કોઇ શુમાર;
દીન પોતાનો જાહેર કરીયો,
તેના નબી મહમ્મદને કીધા સરદાર—ચેતો૦ ૧૦૦
એજી નબી મહમ્મદ સત ભરમા કહીએ,
તેનાં ફરજંદ બીબી ફાતમા સાર;
તારે નબી મહમ્મદને ચીન્તા ઉપની,
એનો કોણ તે થાશે ભરથાર—ચેતો૦ ૧૦૧

એજી નબી મહુમ્મદને શાહે મએરાજ તેડાવીઆ,
ત્યાં દીઠી તે કુદરત અપાર;
તારે ફરમાન આવીયો આલી જનાબથી,
તમે ચિંતા મ કરો લગાર—ચેતો૦ ૧૦૨
એજી તમ ઘર ફરજંદ બીબી ફાતમા,
તેના અમ પાસે છે ભરથાર;
તે કુળ તમારી માંએ અવતરીયા,
તે અબુ તાલબને ઘેર અવતાર—ચેતો૦ ૧૦૩
એજી તે રૂપ અમારૂં જાણજો,
તે મોલા મુરતજા અલી અવતાર;
અલી અલ્લા એક કરી જાણજો,
તે માંહે શક મ આણશો લગાર—ચેતો૦ ૧૦૪
એજી જારે એવો ફરમાન આવીયો હજુરથી,
તારે નબી મહમ્મદને આવીયો એતબાર;
ત્યાં દીઠી કુદરત કાદર તણી,
બોલીયા નબી મહમ્મદ તેણી વાર—ચેતો૦ ૧૦૫
એજી તારે અરજ કીધી આલી જનાબમાં,
તમે સાંભળો પરવરદીગાર,
અલી અલ્લા એક ફરમાવીયા;
તેના તે કોણ કરશે એતબાર—ચેતો૦ ૧૦૬
એજી તારે દરગાહમાંથી ફરમાન આવીયો,
તમે સાંભળો મહમ્મદ મોરા પીયાર;
તમ ઘર ફરજંદ બીબી ફાતમા,
તેના અલી છે ભરથાર—ચેતો૦ ૧૦૭
એજી તમ ઘર ફરજંદ નાર છે,
અમ ઘર ફરજંદ છે ભરથાર;
તમે મહમ્મદ અમે જલશાનહુ,
આપણ દોનુનો એ છે વેવાર—ચેતો૦ ૧૦૮
એજી જારે એ ફરજંદ મોટા થાશે,
ત્યારે કરશું તે દુનીઆનું આચાર;
અમે તમે દોનું એક છીએ,
તેનું કાંઈ ન કરશો વીચાર—ચેતો૦ ૧૦૯

એજી બીબી ફાતમા વેરાવજો,
તે હજરત અલી ઘેર નાર;
તેને તમે ત્યાં આલજો,
દેજો દેજમાંએ ખોજા ચાર—ચેતો૦ ૧૧૦
એજી તે ખોજા રહેશે હજુરમાં,
તે ઉપરે બીબી ફાતમા ધરશે પીયાર;
તેની દુઆએ તેતો વીજશે,
તેના થાશે બહુ પરીવાર—ચેતો૦ ૧૧૧
એજી તેતો માનશે મોલા અલીને,
સેવા કરશે ધરી બહુ પીઆર;
તેનો અલ્લાહ તે અલી કહીએ,
જે કોઇ આણશે ઇતબાર—ચેતો૦ ૧૧૨
એજી અલી અલ્લાહ જે કોઇ માનશે,
તેનો પીર તે નબી મહમ્મદ અવતાર;
જે નબીજીની આલ માંહેથી ઉપજશે,
તે પીર મુસલ્લે સાર—ચેતો૦ ૧૧૩
એજી આલ અલીજીની સહી કરી માનશે,
જે થાશે તે ખોજાનો પરીવાર;
સાચે સીદકે તે ચાલશે,
અલી મહમ્મદની આલ ઉપર રાખશે પીયાર—ચેતો૦ ૧૧૪
એજી તેના ઈમાન અમે રાખસું,
જયારે વરતસે કલજુગ કલીકાર;
તેને પોતાના કરી રાખસું,
આગળ માહાદન માંહે ઉતારસું પાર—ચેતો૦ ૧૧૫
એજી તારે નબી મહમ્મદ બોલીયા,
તમે સાંભળો પરવરદીગાર;
તમારે ફરમાને અમે ચાલસું.
તમે મેહર કરો સીરજણહાર—ચેતો૦ ૧૧૬
એજી તે અલી મહમ્મદ એક છે,
તેના નામના જુઆ જુઆ વિચાર;
અલી કીરતાર વિષ્નું કહીએ,
નબી મહમ્મદ ભરમાજીનો અવતાર—ચેતો૦ ૧૧૭

એજી તારે સીરજણહાર એમ બોલીયા,
જેનું નામ પરવરદીગાર;
મએશર (મહીષ) સુરત તે માંહે મીલી,
તે આદમ સફીઅલ્લાનું અવતાર-ચેતો૦ ૧૧૮
એજી તારે મએરાજ માંએથી મહમ્મદ ઉતરીયા,
તે આવીયા જ્યાં હતો પોતાનો પરીવાર;
આસણે આવી પરવરીયા,
ત્યાં ભેટીઆ અલી વર દાતાર-ચેતો૦ ૧૧૯
એજી બીબી ફાતમા જારે મોટા થયા,
ત્યારે વલી હુકમ હુઓ પરવરદીગાર,
હજરત અલીને પરણાવજો,
અને દેજમાંહે દેજો બોજા ચાર-ચેતો૦ ૧૨૦
એજી તારે ફરમાન માની નબી મહમ્મદ ઉભા રહ્યા,
જાઇ અલીસું કર્યો વીચાર;
બીબી ફાતમા તમે હક કરો,
એ છે તમારી નાર-ચેતો૦ ૧૨૧
એજી તારે હઝરત અલીએ હક કર્યાં,
બીબી ફાતમત દીકરી નબી મહમ્મદની સાર;
તારે નબી મહમ્મદ મુસતફા,
આલેઆ દેજમાંહે બોજા ચાર-ચેતો૦ ૧૨૨
એજી તે બોજા ખીજમત માંહે આલેઆ,
તેઓના નામના સાંભલો વીચાર;
અરબી ભાખ્યામાંએ તે હતા,
તે તો ગુજરાતી માંએ કીધા નીરધાર-ચેતો૦ ૧૨૩
એજી ખાલક ખુદાબક્ષ એ બે જણા,
ત્રીજા તે સાદક સાર;
અબ્દરસુલ એ ચાર જણા,
બીબી ફાતમાને આલેઆ સરદાર-ચેતો૦ ૧૨૪
એજી તેઓએ ખીજમત કીધી ખાવંદ તણી,
તે ઉમરો સારી સાર;
તેની આખર વેલા જારે આવી,
તારે બીબી ફાતમાએ ધરીઆ પીયાર-ચેતો૦ ૧૨૫

એજી બીબી ફાતમત તારે બોલેઆં,
તમે સાંભળો હયદર કરાર;
સારી ઉમરે એઓએ સેવા કરી,
તેનો આપણા ઉપર રહયો છે ભાર–ચેતો૦ ૧૨૬
એજી તારે હજરત અલી ફરમાવેઆ,
તમે સાંભળો બીબી ફાતમત સાર;
જે કહો તે એઓને આલીએ,
એમ બોલીઆ તે હયદર કરાર–ચેતો૦ ૧૨૭
એજી તારે બીબી ફાતમત બોલેઆં,
તમે સાંભળો અલી ભરથાર;
એઓને તમે દુઆ કરજો,
જે એઓને થાએ કુટુંબ પરીવાર–ચેતો૦ ૧૨૮
એજી તારે હજરત અલીએ ખોજા તેડાવીઆ,
તેઓને પુછીઓ તે સવ વીચાર;
આજ જે જોઇએ તે તમે માગજો,
તમને તરૂઠા તે અલી વરદાતર–ચેતો૦ ૧૨૯
એજી તારે ખોજો ખાલેક એમ બોલીઓ,
તમે સાંભળો પરવરદીગાર;
તમ તરૂઠે અમને સરવે થાયશે,
તમે કાયમ છો કુદરતના દાતાર–ચેતો૦ ૧૩૦
એજી અમારૂં ઇમાન સાબત રાખજો,
જેથી ઉતરીએ પેલે પાર;
બીજું એટલું અમે માંગીએ,
જે વારોવાર હોવે તમારો દીદાર–ચેતો૦ ૧૩૧
એજી સેવા તમારી નવ ચુકીએ,
એવી મહેર કરજો અલી-વર કીરતાર;
આલ અમારી કાંઇ નથી,
જેથી કેડે ચાલે અમારો પરીવાર–ચેતો૦ ૧૩૨
એજી અમે ચાર જણ ઇસ જુગ માંહે આવોઆ,
તેની શાંખ ન રહેશે માંએ સોંસાર;
અમારો પીંઢ પોતા તણો,
સાહેબ તમો છો અમારા આધાર–ચેતો૦ ૧૩૩

એજી એમ કહીને ખોજા રોયા,
તેને નએણે આવીઆં નીર અપાર;
તારે માતાજી ફાતમત એમ બોલીઆં,
તમે ચીંતા મ કરો લગાર–ચેતો૦ ૧૩૪
એજી તારે ફરી ફાતમત એમ બોલેઆં,
તમે સાંભળો હઝરત ભરથાર;
તમે દુઆ કરો એઓને મેહેરસું,
જેમ થાય એઓને પુત્ર ને પરીવાર–ચેતો૦ ૧૩૫
એજી ભાગા તે નર સાજા થયા,
એમ દુઆ કીધી અલી દાતાર;
તેને લઇને પરણાવીઆ,
ઉતમ વરણ માંએ સાર–ચેતો૦ ૧૩૬
એજી તે ચારેઈ ખોજાને પરણાવીઆ,
તે માંએ એકનું નહિ પરીવાર,
તેણે તે કાંઇક ઓછું કરી જાણીઉં,
અલી જનાબ પરવરદીગાર–ચેતો૦ ૧૩૭
એજી ચારે ખોજાને પરણાવી કરી,
આલેઆ તેઓને ધરમ આચાર;
તે ચારેઈને આઝાદ કરીઆ,
એમ હુકમ કીધો અલી વરદાતાર–ચેતો૦ ૧૩૮
એજી હવે અમે તમને આઝાદ કરેઆ,
તમે જાઓ તે પાસે સરદાર;
તેને ફરમાને તમે ચાલજો,
તો પામશો મોક્ષ મુકત દીદાર–ચેતો૦ ૧૩૯
એજી તારે ચારે ખોજા નબીજી પાસે ગયા,
અમને તરઠા તે અલી વરદાતાર;
હવે અમને લઇ તમને સોંપેઆ,
હવે તમથી ઉતરીએ પાર–ચેતો૦ ૧૪૦
એજી તારે નબી મહંમદ બોધી તેઓને મુરીદ કર્યા,
તેને દેખાડીઆ સત ધરમના આચાર;
અલી તે માનજો અલ્લાહ કરી,
તે મુખ ખરી દસોંદ દેજો સાર–ચેતો૦ ૧૪૧

એજી દશોંદ દસમી પતી કહીએ,
તે દેજો નર અલીજીને આહાર;
ચાલીઓ અમારો આલજો,
પીર મુરીદનું એ છે વેવાર-ચેતો૦ ૧૪૨
એજી અલી તે અલ્લા કરી માનજો,
પીર તે નબી મહમંદ સરદાર;
અમારે ફરમાને તમે ચાલજો,
તો તમારા વાધશે પુત્ર ને પરીવાર-ચેતો૦ ૧૪૩
એજી તેની એંધાણી તમને દઉં,
તેનો તમને કહું છું વીચાર;
આલ તમારી જે થાયશે,
પુત્રી પુત્ર ને પરીવાર-ચેતો૦ ૧૪૪
એજી તેને તમે લઇ કરી ચાલજો,
તે પરબત ઉપરે સાર;
તેને ત્યાંથી તમે મેલજો,
અલી અલ્લા કહી તેને આધાર-ચેતો૦ ૧૪૫
એજી તે અલી અલ્લા સહી હશે,
તો તમારાં ઉગરશે પુત્ર ને પરીવાર;
તો એ નરને સીરેવજો સતસું,
દસોંદ દેજો એ નરજીને સાર-ચેતો૦ ૧૪૬
એજી નર અલીજીને દસોંદ જો તમે આલસો,
તો તમારા વાધશે રીધ્ધી સિધ્ધી (નાણું) પુત્રને પરીવાર;
ઇમાન સલામત તેના રાખશે,
આપણો નર અલી છે સીરજણહાર-ચેતો૦ ૧૪૭
એજી ત્યાંથી આલ તમારી જુગમાંહે ચાલશે,
તેને સેંસો નહિરે લગાર;
જે જીવ સતપંથ ધરમ પીછાણશે,
જ્યાં સુધી આવશે કીમાયત રોજની સંભાર-ચેતો૦ ૧૪૮
એજી તમારી આલ જે થાશે,
તેનું આ સતપંથસું રહેશે વેહેવાર;
નર અલીજીને તે સહી કરી માનશે,
પીર નબી મહમંદ તે મુસલ્લે સાર-ચેતો૦ ૧૪૯

એજી કલજુગ સંધે બીજાને બોધશે,
જે થાશે અમારો પરીવાર;
તે માંએ થર થર કોઈ કોઈ રહેશે,
એવો કલજુગનો કઠણ થાશે વેવાર—ચેતો૦ ૧૫૦
એજી તારે ક્રીયાના હીણા જીવ ફુલશે,
જે મેલશે સતપંથ ધરમનો આચાર;
આ સતપંથ મેલી બાહેરે જાએસે,
અને કરશે જુઠ નીંદાને કુડા ચડાવશે આળ—ચેતો૦ ૧૫૧
એજી તે દરે દીવાને વાતું કરશે,
આપણા ધરમ મારગનો વીસ્તાર;
તેતો દસોંદ દેતા ઓછું આણશે,
તેના જીવ તે થર નહિ રહેશે લગાર—ચેતો૦ ૧૫૨
એજી ત્યાં તે તમારી આલના જે હશે,
તેની નર અલીજી કરશે વાર;
ઇમાન સાબત તેના રાખશે,
જારે આવશે કલજુગ સંધની વાર—ચેતો૦ ૧૫૩
એજી કરી સલામ તારે ઉઠીયા,
નબી મહંમદ પાસેથી ખોજા ચાર;
તેણે જઈ પોતાનો ઉધમ કરીઓ,
દેતા દસોંદ ખટીઆની સાર—ચેતો૦ ૧૫૪
એજી સતગુરૂ નબીજી અલીજીને ફરમાને ધરમ આલીઓ,
તેના વાધીઓ તે રીધી સિધ્ધી ને પરીવાર,
તેના બાળક જારે ઉપજે તારે;
પરબતથી હેઠે મેલે સાર—ચેતો૦ ૧૫૫
એજી એરે આચાર આજ દીન લગી,
તે ભુખ્યા તરશાયા નહીરે લગાર;
તેની આલ આજદીન લગી,
તે નબી મહંમદ બોધેઆ ખોજા ચાર—ચેતો૦ ૧૫૬
એજી તે તો અસલ ધરમસું સાબત રહેઆ,
નહિ મેલીઓ તે ધરમ આચાર;
તેઓએ આ સતપંથ ગુપ્ત આરાધીઓ,
તે પંથનો પડદો ફાસ ન કીધો લગાર—ચેતો૦ ૧૫૭

એજી તે દસોંદ સુકરીતે પુરા રહેઆ,
જુઠ નીંદા ન કીધી લગાર;
તેને તે દોએલું કેમ હોવે,
જે આલે દસોંદ સતગુર મુખે આહાર—ચેતા૦ ૧૫૮
એજી એરે ખોજા સતપંથ માએ આવીઆ,
જારે હતી નબી મહમ્મદની વાર,
ત્યાંથી સતપંથ ચાલીઓ,
તેતો જાહેર કીધો નબી મહંમદને પરીવાર—ચેતા૦ ૧૫૯
એજી અલી નબીજીની કલા માંએથી ઉપના,
ઈમામ હસન હુસેન પરીવાર;
તેના કુળ માંહેથી ઉપના,
હજરત ઝએનુલ આબદીન અવતાર—ચેતા૦ ૧૬૦
એજી ત્યાંથી આલજ ચાલીઆ,
તે તો અવતારે અવતાર;
તેને સીરેવંતા જે ભુલશે,
તે તો જાશે નરક દુવાર—ચેતા ૧૬૧
એજી અલી નબીથી એ સતપંથ ચાલેઆ,
તેને સીરેવીએ ગુપત અપાર;
અથરવેદી આ પંથ કહીએ,
તે તો ખોજીઆ કુરાન મીંજાર—ચેતા૦ ૧૬૨
એજી દસ સીપારા કુરાનના,
તેનું આ અથરવેદજ સાર;
તે ગુપત સતપંથ રાખીએ,
આરાધીઆ તે તો પામીઆ મોક્ષ મુકત દીદાર—ચેતા૦ ૧૬૩
એજી અનંત કલપ અનંત જુગ વહી ગયા,
તેમાંએ જીવ ઉધરીઆ અપાર;
આ કલજુગ માંહે અલી નબીજી આવીઆ,
તે પણ કરવા જીવોની સંભાર—ચેતા૦ ૧૬૪
એજી તેને ફરમાને જે જીવ ચાલશે,
તે જીવ પામશે મોક્ષ દીદાર;
ચારા ચરબટ જે જીવ શીખશે,
તે તો જાશે નરક દુવાર—ચેતા૦ ૧૬૫

એજી આદ ઉણીઆદેથી એ સત ધરમ છે,
ચાર કલપ ને ચાર જુગમાંએ સાર;
લખ નવાણું કરોડ પહેલા કલપ માંએ,
તે તો પામીઆ મોક્ષ મુકત દીદાર—ચેતો૦ ૧૬૬
એજી બીજા કલપ માંએ ઉધરીઆ,
છપન કરોડ મેઘમાલા સાર,
આદ સતગુરૂ ભરમાજીની સેવાએ તે રહીઆ,
તેણે ઓળખીયો પોતાનો ભરથાર—ચેતો૦ ૧૬૭
એજી બત્રીસ કરોડ કીનર કહીએ,
તેણે તો સતગુરૂસું રાખીઆ પુરો વેવાર;
એ જીવ આગળ ઉધરીઆ,
ત્રીજા કલપ માંહે નીરધાર—ચેતો ૧૬૮
એજી તેત્રીસ કરોડ ધરમી પુરા થયા,
તેતો ચોથા કલપ માંએ સાર;
તે સતગુરૂની શેવાએથી નહિ ચુકીઆ,
તે તો પોતા અમરાપુરી મોઝાર—ચેતો૦ ૧૬૯
એજી તે ચોથા કલપ માંએથી ચાર જુગ થયા,
તેનો કર્તા તે નર અલી દાતાર;
કરતા, ત્રેતા, દુઆપુર જુગ કરેઆ,
અને ચોથો તે કલજુગ સાર—ચેતો૦ ૧૭૦
એજી કરતા જુગે રાજા પએલાજ ઉપના,
તેણે સતગુરૂ ભરમાજીની સેવા કીધી સાર;
હરણાકંસ ઘર અવતરેઆ,
તેણે તે બાપસું ન રાખ્યો વેવાર—ચેતો૦ ૧૭૧
એજી પીતાએ તેને પરહરીઆ,
તે તો જનમીઆ વન મોઝાર;
તેની સેવા દીઠી સામીજીએ,
તારે થંભ માંહેથી પરગટીઆ દેવ મોરાર—ચેતો૦ ૧૭૨
એજી પએલાજની વારે શ્રી નરસિંહ આવીઆ,
જારે કસણી તે દીઠી સાર;
માગ માગ પએલાજ શ્રી નરસિંહ ભણે,
તમને તરૂઠો તે વરદાતાર—ચેતો૦ ૧૭૩

એજી તારે પએલાજ હરી પ્રત્યે બોલીઆ,
શામી ધન ધન સતગુરૂજી અવતાર;
તેને પરતાપે તમે પધારેઆ,
તે સતગુરૂ ઉપરે જાઉં બલહાર—ચેતો૦ ૧૭૪
એજી જેરે સતગુરૂ થકી અમે સેવા કરી,
અને પામેઆ તે તમારો દીદાર;
તે સતગુરને પરતાપે કરી,
અમને છુટાવો લાખ ચોરાશીના અવતાર—ચેતો ૧૭૫
એજી સતગુરૂ પ્રતાપે શ્રી નરસિંહ તરૂઠા,
કરોડ પાંચેસું ઉતરીઆ પાર;
તેનો જીવ અમરાપુરી ગયા,
તેને સંસો નહિરે લગાર—ચેતો૦ ૧૭૬
એજી જુગ ત્રેતા માંહે હરીચંદ થયા,
તે ઘર તારા રાણી નાર;
કુંવર રોહીદાષે તેનો પુત્ર કહીએ,
તેણે સેવીઆં તે વીષ્નુ કીરતાર—ચેતો૦ ૧૭૭
એજી તે માંહે સતી તારા રાણીએ સેવા કરી,
તે સામીજીની રખીયાથી ઉતરેઆ પાર;
તેણે સંગતેથી સતગુરૂ પામીઆ,
તેથી ધરમ માંહે આવીઆ હરીચંદ ભરથાર—ચેતો૦ ૧૭૮
એજી તે રાજા હરીચંદ સતગુરૂ સેવાએ રહીઆ,
તેનો પુત્રને ઘરની નાર;
તેણે રાજપાટ સરવે મેલી કરી,
અને ધીયાઈઆ તે સત ધરમ સાર—ચેતો૦ ૧૭૯
એજી તેણે હાલમાલ સર્વે દીધો સતગુરૂ નામે,
અને પોતે વેચાણાં ઝાંપડાને દુવાર;
તેને ત્યાં સતગુરૂ જાઇ મીલીઆ,
જારે દીઠી તે કસણી અપાર—ચેતો૦ ૧૮૦
એજી તારે વારો હતો શ્રી રામચંદ્રજીનો,
ત્યાં સતગુરૂ ભરમા વીજેસઠણ સાર;
જેણે એ અવતાર જાણી સેવા કરી,
તે ઉધરીઆ નરં ને નાર—ચેતો૦ ૧૮૧

એજી સાત કરોડસું અમરાપુરી ગયા,
તેને સતગુરૂ વીજેસઠણ ઉતારીઆ પારઃ
એવા થઈને ચાલજો રખીસરો,
તમને કહુંછું સર્વ વિચાર—ચેતો૦ ૧૮૨
એજી સતગુરૂ જુગાજુગે આવીઆ,
તેણ તો સઉને ધમ બતાવીઓ છે સાર,
ચેતણહારા તમે ચેતજો,
આ મનખા અવતાર નહિ આવે બીજી વાર—ચેતો૦ ૧૮૩
એજી દુઆપુર જુગે પાંડવ ઉધરીઆ,
તેણ તે રાખીઓ શ્રી કૃષ્ણજીસું અતી પ્યાર;
માતા કુન્તાજીના તે સુત કહીએ,
સતી દરોપતીજીના ભરથાર—ચેતો૦ ૧૮૪
એજી ધરમ ભીમ અરજુન કહીએ,
સહદેવ નીકુળ જોધા અપાર;
તેણ કુરૂ ખેત્રમાંએ જુધ કરીઆ,
કૌરવાને પાંડવે દીધી ઘણી માર—ચેતો૦ ૧૮૫
એજી અઢાર ખોણ ત્યાં આવટી,
તે માંહે એઓને આંચ ન આવી લગાર;
એવા જોધા તે મહા બળવંત હુઆ,
તેનું રખીસરો તમે સાંભળો વિચાર—ચેતો૦ ૧૮૬
એજી તેને સતગુરૂ વીદરવ્યાસ જારે મલીઆ,
તારે મેલાવીઓ સરવે સંસાર;
હસનાપુરી નગરીના તે રાજા હતા,
તેતો સતગુરૂ વચને મેલી ગયા વન મોજાર—ચેતો૦ ૧૮૭
એજી માતા કુન્તા સતી, દરોપતી,
જોધા પાંચેઇ પાંડવ સાર;
તેણ સેવા કીધી સાચા સતગુરૂ તણી,
તારે તે સતે ઉતરીઆ પાર—ચેતો૦ ૧૮૮
એજી તેણે ઉધરવા કારણ કરીયું એટલું,
મેલીઆ રાજપાટ સરવે સંસાર;
તેઓને સતગુરૂ વીદુરવ્યાસે વાણી કહી,
તે ઉપરે ચાલીઆ પુરે વેવાર—ચેતો૦ ૧૮૯

એજી તારે સતગુરૂ વીદુરવ્યાસ પ્રસન થયા,
જુજેસઠણ ઉપર રાખીઓ અતી પીયાર;
તારે નવ કરોડ જીવની મયા કરી,
જે સતગુરૂની સેવાએ હતા નીરધાર—ચેતો૦ ૧૯૦
એજી તે સેવા જાણી રખીસરો તણી,
તેનો મુખી રાજા જુજેસઠણ સાર;
તે નવ કરોડ જીવ અમરાપુરી ગયા,
સતગુરૂ વચને પાંડવ પોતા વઈકુંઠ મોંજાર—ચેતો૦ ૧૯૧
એજી એવું જાણીને ચાલજો રીખીસરો,
આગળ છે દોયલા પાર;
તે સતગુરૂ ભરમાજી જુગાજુગે આવીઆ,
તેની વાણીથી સઉ કોઇ ઉતર્યા પાર—ચેતો૦ ૧૯૨
એજી અનંત કલપ આગે વહી ગયા,
બીજા જુગનું નહિ કોઇ શુમાર;
તે માંએ જે જીવ સતગુરૂ ફરમાને ચાલીઆ,
તે જાઇ પોતા સરગ દુઆર—ચેતો૦ ૧૯૩
એજી ત્રન જુગ આવી પુરા થયા,
હવે આવી તે ચોથા કલજુગની વાર;
આગે જે જીવ નહી ચેતીયા,
તેણે તે લીધો આ જુગમાંએ અવતાર—ચેતો૦ ૧૯૪
એજી આદ નીરીંજન અલી કહીએ,
સતગુર ભરમા નબી મહમદનો અવતાર;
તેને ફરમાને જે જીવ ચાલશે,
તે જીવ ઉતરશે પેલે પાર—ચેતો૦ ૧૯૫
એજી તેનો પરીવાર ગુપત ચાલીઓ,
અમારે તે સાથે પ્રીત અપાર;
અલી નરવર તારે અમે પામીઆ,
જારે સેવા તે કીધી અપાર—ચેતો૦ ૧૯૬
એજી નુર સતગુર પ્રથમ જાહેર થયા,
તે પણ પામીયા એ ઘર મીંજાર;
તેણે સેવા કીધી નર અલી તણી,
તારે આલીઓ સતપંથ સાર—ચેતો૦ ૧૯૭

એજી તારે સતગુર નુર પ્રબોધ કરી,
તેણે આપીયો ધરમ સંભાર;
એ વીરા મારા ભાઇ તમે સાંભળો,
સતગુરજી કહે છે પુકાર—ચેતા૦ ૧૯૮
એજી તેણે બોધીને ખોજા કરીઆ,
અને આપીઓ તે ધરમ આચાર;
ત્યાંથી સતપંથ ચાલીઓ,
દસોંદ તણો વેવાર—ચેતા૦ ૧૯૯
એજી પીર સતગુર નુર ત્યાંથી ચાલીઆ,
નબી મહમ્મદતણું પરીવાર;
તે નુર સતગુર અરશ માંએથી ઉતરીઆ,
તેતો ઉતરીયા પાટણ મીંજાર—ચેતા૦ ૨૦૦
એજી ખેલ રમત તેણે અતી કરી,
બોધીઆ રાજા પ્રજા સાર;
રાણી પાલણદે પરણીયા,
તે તો નબી મહમ્મદનો પરીવાર—ચેતા૦ ૨૦૧
એજી નુરેથી નુરજ ચાલીઆ,
પીર સલાહદીન તેનું અવતાર;
તેણે પીરશાહાનું જાપ જપાવીઆ,
હાજર જોમું તે દેખાડીઓ નીરધાર—ચેતા૦ ૨૦૨
એજી તે પીર સલાહદીન પરબોધીઆ,
દાન લેતા તે ખાટઆની સાર;
સતગુરને વાચેકે જે સુધા ચાલીઆ,
તેણેથી વાધીઓ ધરમ આચાર—ચેતા૦ ૨૦૩
એજી પીર સલાહદીનના શમસદીન ઉપના,
તેતો ચાલીઆ તબરેજ મુલક મીંજાર;
તે જે પીર શમસદીન ધરમ ચલાવીઆ,
તે રખીસર પાસેથી લીધો આહાર—ચેતા૦ ૨૦૪
એજી તે તબરેજ મુલકમાંએથી સીધારીયા,
પીર શમસ ચોટ વર દાતાર;
તેતો ફીરીઆ મુલુક ચોવીસ માંહે,
ત્યાં બોધીયા મુરીદ અપાર—ચેતા૦ ૨૦૫

એજી તે ફરતા ફરતા ગયા માહા ચીનમાં,
ત્યાં બેઘેઆ સુરજા રાણી નાર;
કમલા કુંવર તેનો સુત કહીએ,
દઇત કાલીંગો તેનો ભરથાર—ચેતો૦ ૨૦૬
એજી સતગુર શમસદીન પરબોધીઆ,
અને વતાવીઓ તે ધરમ આચાર;
ખાટી કરી તે માંએથી આપજો,
અને દસોંદ તે ગુર મુખે આહાર—ચેતો૦ ૨૦૭
એજી હક કમાઈ કરી જો આપશો,
તો પોંચશે સતગુર મુખે આહાર;
ગેર હકનું જો ગુરને આપશો,
તેનો તમ માથે રહેશે ભાર—ચેતો૦ ૨૦૮
એજી ચાર પોહોર દીનનો ધંધો કીજીએ,
તે માંએથી ખાટીઆની ગુર મુખે દીજે સાર;
સંતોખ કરીને બેશીએ,
બાકી રાતના પોહોરજ ચાર—ચેતો૦ ૨૦૯
એજી તે માંએ ખટ ઘડી પાછલી,
તેતો કહીએ બંદગીની સારઃ
એટલી ફરજ તમે પારજો,
તો ઉતરશો પેલે પાર—ચેતો૦ ૨૧૦
એજી રાત દીવસનો હીસાબ ગુરે કરી આપીઓ,
તે માંએ શક મ આણસો લગાર;
આ દીનનો ધંધો તેનો ધન ઠરીઓ,
રાતની ખટ ઘડી કરીએ બંદગી વેવાર—ચેતો૦ ૨૧૧
એજી જ્યાં જાઓ ત્યાં કરીયો એટલું,
તો પોહોંચે સતગુર મુખે આહાર,
એ માંએ ઓછું કરશે જેટલું;
તેનો તમ પર રહેશે ભાર—ચેતો૦ ૨૧૨
એજી એટલી ફરજ સતગુરે કહી,
નીંદા જુઠ મ કરજો લગાર;
વાદ વિરોધ કે સાથે મ કરજો,
નમતા ખમતાનો રાખજો વેવાર—ચેતો૦ ૨૧૩

એજી સતગુરનું ફરમાન માની કરી,
ધરમ લીધો તે સરવે સંસાર;
ત્યાં સાડીસાત કરોડ ધરમી પુરા થયા,
તેમો કમલા કુંવરને કીધો સરદાર—ચેતો૦ ૨૧૪
એજી સતગુર શમસ ત્યાંથી ચાલીઆ,
તે તો આવીઆ ઉંચ મુલક મીંજાર;
ત્યાં સતગુરને કેણે નહિ ઓળખીઆ,
ત્યાં બાવદીને માને સરવે સંસાર—ચેતો૦ ૨૧૫
એજી લોક મુરીદ સરવે બાવદી તણાં,
અને સતગુરને તો ઉતારાનું નહી ત્યાં ઠાર;
ત્યાં ફીરતા ફીરતા ગયા એક મેતમાં (મસજીદમાં),
ત્યાં જાઇ નીમાજ કીધી તેણીવાર—ચેતો૦ ૨૧૬
એજી ત્યાં એક બાલક આવીઓ,
તેણે તે સતગુરસું રાખીઓ પીયાર;
રાતને દીવસ સતગુર સાથે રહે,
તે તો પાતશાનો પુત્રજ સાર—ચેતો૦ ૨૧૭
એજી એક દીન સતગુરજી નીસરીઆ,
અને સહેલ કરવાને સતગુર બહાર;
તે રમતા રમતા આવીઆ,
જ્યાં હતો તે દરીયાનો કીનાર—ચેતો૦ ૨૧૮
એજી ત્યાં સતગુરને મને એમ ઉપનું,
દીઠું દરીઆનું નીરજ સાર;
તારે કાગળ કાઢીઓ દુસ્તાર માંહેથી,
તેની માતમી કીધી છે તેણી વાર—ચેતો૦ ૨૧૯
એજી તે માતમી લઇ પાણીમાં મેલી,
તે માંહે સતગુરજી તે પોતે થયા અસવાર;
સેહેલ કીધી તે શાહેર તણી,
તે માંહે બેઠા તે કેટલીક વાર—ચેતો૦ ૨૨૦
એજી તારે બાવદી બેઠો માળીએ,
તેણે ગોખથી જોયું તેણી વાર;
માહા સમુદ્ર માંહે દીઠી માતમી,
અને દીઠો તે કાગળનો આકાર—ચેતો૦ ૨૨૧

એજી તારે બાવદીને વીમાસણ ઉપની,
આ માતમીમાં કોણ છે સાર;
આ કાગળ બેડીએ કોણ સેલ કરે,
એવો પુરૂષ ન સુજે માંહે સંસાર–ચેતો૦ ૨૨૨
એજી તારે બેડી તે લાગી ભીંજવા,
સતગુરૂ નીરખીઆ તેણી વાર;
તારે બેડી તે રહી ગઇ ભીંજતાં,
સતગુરે તે મનમાંએ કીધો વિચાર–ચેતો૦ ૨૨૩
એજી કોણ અધરમી આણે સમે,
અને જોઈ મારી માતમી સાર:
તાંતો મુસ્તક ઉંચો કરી જોયું,
તાંતો દીઠો બાવદી ગોખની બહાર–ચેતો૦ ૨૨૪
એજી તેનું ધડ માંહે ને માથું બહાર હતું,
તેને પીરે તે દીધો શ્રાપ તેણીવાર;
શીંગડાંનો શરાપજ આપીઆ,
તે તો થયા તેણીવાર–ચેતો૦ ૨૨૫
એજી તેનું માથું તે માંહે નહિ ગરે,
તે તો રહીચું છે ગોખથી બહાર;
તારે તે બાવદી ધ્રુજીઆ,
આ તો કોઈ દીસે છે કીરતાર–ચેતો૦ ૨૨૬
એજી સેલ કરીને જ્યારે ઉતરીઆ,
તારે માતમી મેલી સાહેરથી બહાર;
ત્યાંથી સતગુરૂ ચાલીઆ,
તે તો આવ્યા તે નગર મોજાર–ચેતો૦ ૨૨૭
એજી તારે બાવદીને વીસામણ ઉપની,
જેનું માથું રીયું ગોખથી બાહાર;
તેણે તે પુછા કીધી શાહેરમાં,
કોઈ પુરૂષ આવીઆ આપણા શાહેર મોજાર–ચેતો૦ ૨૨૮
એજી તારે ખોજી ખોજીને કાઢીઆ,
આવી પુછીયું મેતને બહાર;
ઇયાં કોઈ મુસાફર ઉતરીઆ,
તેનું દશ કોઇ દીએ યાર–ચેતો૦ ૨૨૯

એજી તારે એ મેત માંહેથી આવીઓ છોકરો,
તેનો પીરસું અંતી પીઆર;
તેણે આવીને એમ કહયું;
એક પુરૂષ બેઠો મએત મોજાર—ચેતો૦ ૨૩૦
એજી તારે તે માણસ માંએ આવીઓ,
તેણે આવીને કીધા પીરના દીદાર;
તારે સલામ કરીને ઉભો રહયો,
જ્યારે દીઠો તે સાહેબ સરજણહાર—ચેતો૦ ૨૩૧
એજી કરી સલામ તેતો પાછો વળીઓ,
ગયો બાવદી તણે દુઆર;
તે જેટલી દીઠી તેટલી જાઈ કહી,
પુરૂષ એક આવીઓ તે બેઠો મએત મોજાર—ચેતો૦ ૨૩૨
એજી તારે બાવદીએ પુત્રને તેડાવીઓ,
સાંભળો કહું છું વાતનો વીચાર;
એવો હવાલ અમારો થીઓ,
ધડ માંહે ને માથું છે બહાર—ચેતો૦ ૨૩૩
એજી પુરૂષ એક આવીઓ શાહેરમાં,
તેનો ઉતારો છે તે મએત મોજાર;
અરદાસ કરો તે જઇ આગલે,
અમારી તકસીરનો નહિ કોઇ પાર—ચેતો૦ ૨૩૪
એજી શેખ સદર તે પુછીયું,
પીતા બાવદીને વલી વીચાર;
તમ માથે શીંગડાં કેમ થયાં,
તેનો ભેદ કહો નીરધાર—ચેતો૦ ૨૩૫
એજી તારે બાવદી મુખમાંથી બોલીઆ,
સાંભલો કહું એ વાતનો વિચાર;
એ પુરૂષ માતમીએ બેશી કરી,
કરતા દરીઆનું સેલજ સાર—ચેતો૦ ૨૩૬
એજી તે માતમી બનાવી કાગળ તણી,
તે માંએ પાણી ન પેસે લગાર;
તે સામું અમે જોયું,
તારે ભીની થઇ હશે સાર—ચેતો૦ ૨૩૭

એજી તારે પુરૂષના મનમાંએ એ ઉપની,
તેણુથી એરે થયો ઈસરાર;
માથું તે માડી માંએ નહિં ગરે,
તેતો રહીયું છે ગોખથી બાહાર–ચેતો૦ ૨૩૮
એજી હવે તે જાઓ પુરૂષ કને,
જઈ સાંભલો સરવે વાતનું વીચાર;
એની ધુઆએ ફજલ થાશે,
અને માથું આવશે ગોખ મોજાર–ચેતો૦ ૨૩૯
એજી શેખ સદર તારે ચાલીઆ,
તે હતો બાવદીનો પરીવાર;
તેણુ એક માણુસ ભેળો લીધો,
તેતો આવીઆ મએત મોજાર–ચેતો૦ ૨૪૦
એજી તારે સતગુરૂજી સામા બેઠા હતા,
તેનો શેખ સદરે તે દીઠો દીદાર;
તારે સલામ કીધી સતગુરૂજીને,
નમી હાથ બાંધીને કીધી પુકાર–ચેતો૦ ૨૪૧
એજી તારે શ્રી સતગુરે એમ પુછીઆ,
શું કામ છે તેનું કહોને વીચાર;
આ કયાંથી તમે આવીઆ,
કોણુ તાત તમારો સાર–ચેતો૦ ૨૪૨
એજી તારે શેખ સદર એમ બોલીઆ,
અમે રહીએ એ નગર મોજાર;
તાત અમારો છે બાવદી,
અમે બે ભાઈ તેના પરીવાર–ચેતો૦ ૨૪૩
એજી તારે સતગુરૂજી બોલીઆ,
પીર શમસ વર દાતાર;
આ શું તમે બે ભાઈઓનું નામ છે,
અને કોણુ તમારૂં છે પરીવાર–ચેતો૦ ૨૪૪
એજી તારે શેખ સદર એમ બોલીઆ,
તમે સાંભળો સરદાર;
શેખ સદર અમને કહે છે,
બીજો રૂકન અમથી નાનેરો સાર–ચેતો૦ ૨૪૫

એજી હવે તમ કીરપાએ અમે છુટીએ,
બાવદીનું મુસ્તક રહીયું છે ગોખથી બહાર;
તેની ઉપરે તમે કીરપા કરો,
તમો છો ગુનાહાના બક્ષણહાર—ચેતો૦ ૨૪૬
એજી તારે સતગુરે સહી કરી પુછીઆ,
અમને તે વાતનું કહોને વીચાર;
આ કેણી રીતે તારા તાતનું,
મસ્તક રહીઓ છે ગોખથી બહાર—ચેતો૦ ૨૪૭
એજી તારે અરજ કરીને શેખ સદર બોલીઆ,
સાહેબ તમે સ્હેલે ગયા દરીયાને પાર;
તારે બાવદી બેઠા હતા ગોખમાં,
તેની નજર પડી ગઇ તેણીવાર—ચેતો૦ ૨૪૮
એજી તારે ગરે તે માંહે ગરાએ નહિ,
અને માથું રહીયું ગોખથી બહાર;
તેની અરજ અમે લાવીઆ,
તમે મેહેર કરોને દાતાર—ચેતો૦ ૨૪૯
એજી તારે સતગુરૂ શમસ બોલીઆ,
અમને હતી તે રીશ અપાર;
માતમી મારી માંએ પાણી આણીઉં,
તારે મેં શીંગડાં કીધાં તતકાર—ચેતો૦ ૨૫૦
એજી હવે શેખ શદર તમે આવીઆ,
તારે હવે મસ્તક આવશે ગોખ મીંજાર;
શીંગડાં છે તે સમાઈ જશે,
પણ મટશે નહિ તે ભવાભવનો આકાર—ચેતો૦ ૨૫૧
એજી તમારી આલનું જે હશે,
તેને માથાં માંહે હશે શીંગડાનું આકાર;
એટલી એંધાણી છે અમતણી,
હશે તે બાવદી તણો પરીવાર—ચેતો૦ ૨૫૨
એજી સલામ કરીને શેખ સદર ચાલીઆ,
તેતો આવીઆ પોતાને દુવાર;
તારે બાવદી માડી માંહેથી ઉતરેઆ,
તેણે પુછીયું તે સરવે વીચાર—ચેતો૦ ૨૫૩

એજી તારે બાવદીને ચીંતા ઉપની,
તેને સેંસો તે આવીઓ અપાર;
એનું ને અમારૂં કેમ ચાલશે,
શેહેર તે ઉંચ મોજાર—ચેતે૦ ૨૫૪
એજી શેખ સદરને તેણે કહયું,
મનમાં તે કરી વીચાર;
એને આપણે કેમ ચાલશે,
આ મુલક તે ઉંચ મીંજાર ચેતો૦ ૨૫૫
એજી આ વાટકો ભરી આપું ખીરનો,
તેતો જઈ આપો સઈયદને સાર;
તેતો વાટકો દઇ પાછા આવજો,
કાંઇ વાત મ કરજો લગાર-ચેતો૦ ૨૫૬
એજી દુધનો વાટકો તે બરાબર ભરીઓ,
તે માંએ ખાલી તે નહિરે લગાર;
શેખ સદરે તે ઉપાડીઓ,
તે આણી આલીઓ સતગુરૂજીને સાર—ચેતો૦ ૨૫૭
એજી તેતો આણી ઉભો અરજ કરી,
સતગુરૂ સામું તે તેણીજ વાર;
અમારે પીતાએ તમને મુકીઓ,
તમે લીઓ તે સાહેબ દાતાર—ચેતો૦ ૨૫૮
એજી તારે સતગુરે સામું જોઇ કરી,
ઉભો રાખીઓ તેણેજ ઠાર;
અરશમાં હાથ ઉંચો કરી,
ફુલ મંગાવીઆ તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૨૫૯
એજી તે લઈ નાંખીઆં દુધમાં
મુખથી કહીઓ એહરે વીચાર;
જાઈ દેજો તારા બાપને,
કેજો સેંસો મ કરજો લગાર—ચેતો૦ ૨૬૦
એજી બીજી વારે હાથ ઉંચો કરીઓ,
તે માંએ ખાક આણી તે સાર;
તેના ત્રણ ભાગ સતગુરે કરીઆ,
સઉ સઉને નામે કરી દીધા તેણીવાર—ચેતો૦ ૨૬૧

એજી શેખ સદર ત્યાંથી ચાલીઆ,
સતગુરને હજુરથી બાહાર;
દુધ ખાક ત્યાંથી લઈ ચાલીઆ,
તેતો જઈ આપી પીતા બાવદીને સાર—ચેતો૦ ૨૬૨
એજી તે બાવદીએ લઈ ભોંય ધરીયા,
દુધ ફુલ ખાક તેણીરે વાર;
તારે તે શેખ સદરે પુછીયું,
અમને પીતાજી કહોને વીચાર—ચેતો૦ ૨૬૩
એજી કેવી રીતે તમે દુધ મેલીયું,
સદચદને રે દુઆર;
તે માથે લઇને ફુલ ધરીઆ,
મુખસું કહીયું કે સંસો મ કરજો લગાર—ચેતો૦ ૨૬૪
એજી તારે તે બાવદી બોલીયા,
એ માંએ તમે સમજીઆ નહી લગાર;
અમે એને એમ કહી મુકીયું,
હિંચ માંએ ઓલીઆ છે બોહોત અપાર—ચેતો૦ ૨૬૫
એજી તારે એણે એમ કહી મુકીયું,
દુધ માથે ફુલનું કાંહે ભાર;
એવી રીતે અમે હ્યાં રહેશું,
તેનો સંસો મ ધરજો લગાર—ચેતો૦ ૨૬૬
એજી શેખ સદર વલી પુછીયું,
આ ખાકનો તે શો વીચાર,
તેની વાત તે બાહાર નહી કરી,
બાવદીના મનમાંએ તે ઉપનો કાહાર—ચેતો૦ ૨૬૭
એજી સઉ સઉને થાનકે બેશી રહયા,
બાવદીને સંસો નહી મટે લગાર;
તેતો અંતરે અદેખાઇ આણે ઘણી,
તેતો આપણા મજહબનું ઇસરાર—ચેતો૦ ૨૬૮
એજી તેતો ત્રણ યારને માને નહી,
તેતો અલી નબીનું પરીવાર;
તે દીનથી છેટા પડીઆ,
જે દીન અલી નબીજીની વાર—ચેતો૦ ૨૬૯

એજી તે માંહે અંધા ન જાણે એટલું,
જે પંજતન સરીખા કેમ થાશે ત્રન ચાર;
જેને કુદરત માંએથી કીતાબ ઉતરીઆ,
બીજું આવીઓ દુલદુલ ને જુલફીકાર—ચેતો૦ ૨૭૦
એજી ચાદર અરશ માંએથી ઉતરી,
તેણે ઢાંકીઆ પાંચેઇ પંજતન સાર;
હુરાઉ અરશાથી ઉતરીયું,
તેતો બીબી ફાતમાના ઘર મીંજાર—ચેતો૦ ૨૭૧
એજી જાહેર કરામતું દેખાડતા,
તેતો દીઠીયું કેટલીક વાર;
મુશરક તોએ માને નહી,
મોઢે કહે દીન અંતરે ન આણે ઇતબાર—ચેતો૦ ૨૭૨
એજી પીર શમસ બેઠા મએતમાં,
ત્યાં એક બાળક તેણે ધરીઆ પીઆર;
આવી કજા તેને એમ થઈ,
તે પોહોતો સાહેબને દરબાર—ચેતો૦ ૨૭૩
એજી તેતો પુત્ર પાતશા તણો,
તેતો રહેતા ઉંચ નગરી મીંજાર;
તારે પાતશાને સંસો ઉપનો,
તેણે કીધો તે મનમાંહે વીચાર—ચેતો૦ ૨૭૪
એજી આગે અમે એમ સાંભળીયું,
જે માણસ મુવું જીવાડે પએકાંબરનો પરીવાર;
તેણે તે મુવું માણસ ઘરમાં મેલી કરી,
તેડાવીઆ કાજી મુફતી તેણી વાર—ચેતો૦ ૨૭૫
એજી તે કાજી મુફતીને તેડી કરી,
અને કહ્યું એરે વીચાર;
અમે તમને રોજ ખવરાવતા,
તમે અમ પાસે પડતા તે ઇલમ સાર—ચેતો૦ ૨૭૬
એજી તે માંય તમે એમ કહેતા,
જે મુવું માણસ જીવાડે પએકાંબરનો પરીવાર;
તે માટે હવે તેને એમ કરો,
મુવું માણસ પડયું છે અમારે દુવાર—ચેતો૦ ૨૭૭

એજી તેને તમે જાઈ જીવતો કરો,
નહીતો હું પીડીશ તમને ને તમારા પરીવાર;
તારે કાજી મુફતી અરજ કરે,
એજો નાંખો તે નગર મીંજાર-ચેતો૦ ૨૭૮
એજી તારે પડા ફેરાવીઆ શાહેરમાં,
તે કોઈ આવે પએકાંબરનો પરીવાર;
તારે શાહેર સઘલો ભેળો થયો,
કેણુથી નવ ઉઠીઆ એ બાળ-ચેતો૦ ૨૭૯
એજી તારે માંહોમાંહે બેઠા વાતું કરે,
તેને મને તે બહુરે જંજાલ;
આપણને પાતશા પીડશે,
સઉની કાઢશે તે નખોદજ સાર-ચેતો૦ ૨૮૦
એજી તારે સરવે શેહેરને સંસો પડીઓ,
તે માંહે એકને તે ઉપનો વીચાર;
એક મરદ બેઠો છે મએતમાં,
તેને તેડી લાવો પાતશાને દુઆર-ચેતો૦ ૨૮૧
એજી તારે સરવે કચેરી ઉઠી કરી,
તે તો આવીઆ મએત મીંજાર;
સતગુર શમસ ત્યાં બેઠા હતા,
તાંસું કરીઆ તે સરવે વીચાર-ચેતો૦ ૨૮૨
એજી સતગુર આગળ સઉ વીનતી કરે,
પાતશા પીડશે અમને ને અમારાં પરીવાર;
તે માટે સાહેબ તમે કીરપા કરો,
અને ઉઠાડો તે પાતશાનું બાળ-ચેતો૦ ૨૮૩
એજી સતગુર શમસ તારે પુછીયું,
આ શાહેરમાંએ નહી કોઈ પએકાંબરનું પરીવાર?
જેણુથી એ બાળક ઉઠે,
જે છે પાતશાનું પરીવાર-ચેતો૦ ૨૮૪
એજી અમેરે ગુલામ નબી મહમદ તણા,
શીયા છે અમારો ભાર;
જે ઓલીઆ ઇસ નગર તણા,
તેને પુછીને કરો તકરાર-ચેતો૦ ૨૮૫

એજી જેટલા હુતા તેટલા બોલીઆ,
સાહેબ અમે પુછીયું તે શહેર અપાર;
હવે માત તાત તમે થાઓ,
તો ઉગરીએ અમે ને અમારાં પરીવાર—ચેતો૦ ૨૮૬
એજી તારે મેહેર કરીને મુરશીદ ઉઠીયા,
તે તો આવીયા પાતશાને દુઆર;
બાંહાં ગ્રહીને બાળક ઉઠાડીઓ,
તે ઉઠાડીઓ તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૨૮૭
એજી તેને ઉઠાડીઓ પોતાને હુકમે કરી,
નવ લીધો નામ સાહેબ કીરતાર;
તે બાલક ઉઠીઓ તારે ઓલખીઓ,
તેને લઇ ચાલીઆ તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૨૮૮
એજી તારે મુનાફકુંના મન ફુલીઆ,
આ તો આપે થયો કીરતાર;
એને માથે તાજીર આવીયો,
ટોલે ટોલાં મલીને કરે છે વીચાર—ચેતો૦ ૨૮૯
એજી તારે પીર શમસ પાસે કોઇ જાય નહી,
પણ પુઠે તે કરે ગીબત અપાર;
ત્યાં બે ઇમાની જીવ ફુલીઆ,
તે માંએ કોઇ નહી પોહોતા પાર—ચેતો૦ ૨૯૦
એજી તારે સતગુરજી બાલકને તેડી કરી,
અને ગયા તે નગરથી બહાર;
તેણુ તે ખાધું પીધું કાંઈ નહી,
માથે દાહડો તે ચડે અપાર—ચેતો૦ ૨૯૧
એજી તારે સતગુરજી છાંયડે પોઢ્યા,
ફુટી દીઠી સરાની પાર;
તારે માથેથી ખાલ ઉતારીઆ,
પોતાને હાથેસું કીરતાર—ચેતો૦ ૨૯૨
એજી તે તો લહી દીધી બાલકને,
અને પાછા આવીયા તે નગર મીંજાર;
તે તો બાલક લઇને તેઓને દીધી,
તે દીધી ખાલ તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૨૯૩

એજી આરે ખાલ તમે લીઓ,
તેને સતગુરે કહીઓ તેણીજ વાર;
આ બંદાને અમે ઉઠાડીઓ,
તેની અમ સીર શરા આવી છે સાર—ચેતો૦ ૨૯૪
એજી તારે સંઉના મન તે થર ન રહ્યા.
તેણુ તો નહી ઓળખીયો દાતાર;
તારે સતગુર શમસને ખુદીઆ વાપરી,
તેતો ગયા કસાઇને દુઆર—ચેતો૦ ૨૯૫
એજી શેહેર સારે એમ ઢેરાવીયું,
એને કોઈ ખાવા મ દેજો લગાર;
એણુ પોતાનો હુકમ ચલાવીયો,
તે માથે આવીઓ છે શરાનું ભાર—ચેતો૦ ૨૯૬
એજી શરાનું ભાર તારે ઉતરે,
જારે કાયાથી ચામડો ઉતારે સાર;
ત્યાં સુધી તેને કોઇ મ આપજો,
એવો પડો ફેરાવીઓ શેહેર મીંજાર—ચેતો૦ ૨૯૭
એજી તે સતગુર શમસને માલુમ થઇ,
તારે ગયા તે કસાઇને દુઆર;
તારે પઇસા છોડી દીધા હાથમાં,
અમને આપો તે તામ (ખોરાક) તઇયાર—ચેતો૦ ૨૯૮
એજી તારે કસાઇએ મનમાંહે વીચારીયું,
આને કેમ દઇએ સોદો સાર;
પડો ફરીઓ છે શેહેરમાં,
એને કોઈ ખાવા મ દેજો લગાર—ચેતો૦ ૨૯૯
એજી તારે કસાઇ તે મનમાંહી ઝાંખો થીઓ,
તે તો ઉભો કરે છે વીચાર;
કહો તો કાચો માંસ આપીએ,
બીજુ નહી તામ (ખોરાક) તઈયાર—ચેતો૦ ૩૦૦
એજી તારે પીર શમસે હા કહી.
કસાઈએ માંસ આપીયો તેણી વાર;
તે તો લઇને આઘેરા ચાલીઆ,
ત્યાં કને માંગીઆ દેવતા સાર—ચેતો૦ ૩૦૧

એજી તાંતો ખુધીયા લાગી ઘણી,
બાકી દ્હાડો રહીયો ઘડી ચાર;
તારે લઈ સુરજને સાદ કરીયો,
તે તો હાજર થયો તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૩૦૨
એજી તારે સુરજ આવીને હાજર થયો,
કહોને સાહેબ શું છે વિચાર?
હુકમ તમારા માંહે હાજર છઉં,
તમે ફરમાવો તે કરૂં તઇયાર—ચેતો૦ ૩૦૩
એજી તારે પીર શમસે ફરમાવીયું,
માસ પકાવી કરો તંઈયાર;
તો અમો બેઇ જણા આરોગીએ,
અમને ખુધીયા લાગી અપાર—ચેતો૦ ૩૦૪
એજી તારે માંસ લઇને નેજા ઉપર ધરીઓ,
સતગુરે પકાવાનો કરીયો આકાર;
તો સુરજ આવી ઉપર થયો,
તાંતો ખલકને થયો છે આજાર—ચેતો૦ ૩૦૫
એજી તારે આમ ખલક તો બલવા લાગી,
અને નગર માંએ પડી પુકાર;
દીન કીઆમતનો આવી ઉભો રહીયો,
તેથી કેમ પામીએ પાર—ચેતો૦ ૩૦૬
એજી તારે રાજા પ્રજા સરવે બળવા લાગા,
પશુ પંખી તડફડે અપાર;
તોબા તોબા સઉ કોઈ કરે,
કેનું જોર ન ચાલે લગાર—ચેતો૦ ૩૦૭
એજી તારે કોઈ ત્યાં આવી નહી શકે,
થઈ પડયો સઉને જંજાળ;
તારે સહુ સહુ વીમાસણમાં પડીયા,
આનો કોણ છે કરનહાર—ચેતો૦ ૩૦૮
એજી તારે માસ પકાવી સુરજ ઉંચો ગયો,
ત્યાં સતગુરે બાલકને પુછયો વીચાર;
કહોરે બેટા કયાં જાઇએ,
તમે ભુખ્યા હશો અપાર—ચેતો૦ ૩૦૯

એજી તારે બાલકે સતગુરને કહીયું,
જે સાહેબ તમારો છે અખત્યાર;
અમને તો ખુધીયાં કાંઇ નથી,
અમને તો આવ્યો એક વિચાર–ચેતો૦ ૩૧૦
એજી સાહેબ તમે સુરજ મંગાવીઓ,
તેણથી માંસ પકાવીઓ સાર;
ત્યાં આમ ખલકત શાહેરની,
તેતો બલવા લાગી બહુ અપાર–ચેતો૦ ૩૧૧
એજી એતો તમે કીલતાર થયા,
તેનું ખલકતને નથી વીચાર;
એ અચરત માંએ અમે છઇએ,
તુમે સાહેબ કરામતના દાતાર–ચેતો૦ ૩૧૨
એજી તાંતો ખલક આવી મીલી,
તેનો તો કોઈ નહી શુમાર;
ત્યાં કાજી મુફતી આવીઆ,
આવીઆ ઓલીઆ અંબીયા અપાર–ચેતો૦ ૩૧૩
એજી ત્યાં સઉ કોઈ આવી પાયે પડે,
તે સરવે નર ને નાર;
તોબા તોબા સઉ કોઈ કરે,
બીજો કાંઇ નહી વીચાર–ચેતો૦ ૩૧૪
એજી ત્યાં રાજા ને રાજાના હરમ આવીઆ,
તેતો તોબા તોબા કરીયા અપાર,
તેતો સતગુરને આવી પાયે પડીઆ;
અને પુછે તે બાલકને વીચાર–ચેતો૦ ૩૧૫
એજી તે બાલકના માત તાત કહીએ,
પણ બાળકનો પીરસું અતી પીયાર;
તેણે બાળકને બહુ વીધે પુછીયું,
જે પીરે સુરજ મંગાવીઓ તેનો કહો વીચાર–ચેતો૦ ૩૧૬
એજી તારે બાલક એશી વાતું કહે,
તમે સાંભલો વાત માત તાત સહુ સાર;
અમને આખો દીન વહી ગયો,
તોએ કયાંથી ખાવાનું નહી મલીયું લગાર–ચેતો૦ ૩૧૭

એજી તારે સતગુરૂ ને અમે બે હતા,
તે પાછા આવીઆ શાહેર મોજાર;
તે આવી અમે શાહેરમાં પુછીઉં,
તાં તો ખાવાની કોઈ ન કરે હાકાર—ચેતો૦ ૩૧૮
એજી તારે તે પાર કસાઇને કહયા,
અમને તામ તે આપો તઈયાર;
તેને પઈસા છોડી દીધા હાથમાં,
તો પણ કસાઈએ કીધી નાકાર—ચેતો૦ ૩૧૯
એજી તારે કસાઈએ તે ત્યાં વીચારીયું,
કાચો માસ આલીઓ સવારોર ભાર;
તે તો અમે લઇ ફરીઆ ઘણું,
તાં તો પકાવાનું નહિ કીઆં ઠાર—ચેતો૦ ૩૨૦
એજી તારે દીન સારો અમે ભુખીઆ રહીઆ,
બાકી દાહાડો રહીઓ ઘડી ચાર;
તારે સતગુરૂએ સુરજને સાદ કરીઓ,
તે તો હાજર થયો તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૩૨૧
એજી તે નેજા ઉપર સુરજ આવીઓ,
તાંતો માંસ પાકી થયો તઈયાર;
તે માંસ પકાવીઓ સુરજ તાપે,
એ સતગુરૂ છે કરામતના દાતાર—ચેતો૦ ૩૨૨
એજી એવી કરામત સતગુરૂએ કરી,
તોએ દુનીઆ ન માને લગાર;
મુવું માણસ સતગુરે ઉઠાડીયું,
કાગળની બેડીમાં બેશી ઉતરીઆ શાએરથી પાર—ચેતો૦ ૩૨૩
એજી પુશ્ત ઉતારી પોતાની,
સતગુરે સુરજ મંગાવીઓ સાર;
એવી કરામત સતગુરૂએ કરી,
તોએ અંધી દુનીઆ ન આણે એતબાર—ચેતો૦ ૩૨૪
એજી જાહેર કરામત કહું તો દુનીઆ છેડા,
એ બાતુનનું નહિ આવે પાર;
કરામતું એનીયું સરવે દીઠી,
એથી કોઈ બીજો નહિ કીરતાર—ચેતો૦ ૩૨૫

એજી માત તાત સરવે એ ગુરૂને પાયે પડો,
સરવે ઓળખી લીઓ નર ને નાર;
પાય પડી પડી એ ગુરૂને મનાવો,
એ સતગુરૂ છે સહુનો તારણહાર-ચેતો૦ ૩૨૬
એજી તારે રાજાના હરમ ઉઠીઆ,
તે તો સતગુરૂને ચરણે પડીઆ તેણીજ વાર;
ઉઠી સાહેબ તમે કીરપા કરી,
અને ચાલો અમારે દુઆર-ચેતો૦ ૩૨૭
એજી તારે સતગુરૂ શમસ એમ બોલીઆ,
તમે કોણ તે લોક સંસાર;
અમારે તમારે તો નહિ બને,
અમને બેસવું તે મએત મોઝાર-ચેતો૦ ૩૨૮
એજી તારે રાજા બાલકને કહીઉં,
જે હતો પોતાનો પરીવાર;
તમે સતગુરૂને સમજાવી કરી,
લઈ ચાલો તે આપણે દુઆર-ચેતો૦ ૩૨૯
એજી ત્યાં રાજા પ્રજા સઉ ઉભા,
સઉ કોઇ ધ્રુજે તેણી વાર;
શેખ સઇયદ ત્યાં ઉભા ઘણા,
અને ઉભો તે બાવદીનો પરીવાર-ચેતો૦ ૩૩૦
એજી તારે બાવદી ઉભો મેડીએ,
તે તો મનમાંએ કરે વીચાર;
એવો પુરૂષ કયાં દીઠો નહિ,
અમે તે જોયો સરવે સંસાર-ચેતો૦ ૩૩૧
એજી તારે બાવદી મેડીએથી ઉતર્યો,
તે આવીઓ જ્યાં ઉભો હતો તે સવે સંસાર;
ત્યાં ઉભા દીઠા સતગુરૂ શમસને,
જાઈ પાએ પડીઓ તેણી વાર-ચેતો૦ ૩૩૨
એજી તારે સહુએ મીલી સતગુરૂને કહયું,
જે સાહેબ અમારી ભુલ છે અપાર;
હવે સરવે ગુનાહ બકશજો,
સાહેબ તમથી ઉતરીએ પાર-ચેતો૦ ૩૩૩

એજી તારે સતગુરૂ શમસ એમ બોલીઆ,
અમે આવીઆ એ નગર મોજાર;
તે મુસાફર થઇ બેઠા મએતમાં,
કેની છેડ ન કરતા લગાર–ચેતો૦ ૩૩૪
એજી તારે મુઉં માણસ તમારા શહેરમાં,
તેનો હતો તમ સીર ભાર;
અમારે આગળ આવી કરગરીઆ,
જે અમે તમથી ઉતરીએ પાર–ચેતો૦ ૩૩૫
એજી તારે અમે તેને જાઇ ઉઠાડીઓ,
જે હતો રાજાનો પરીવાર;
તારે તમારા મન ફુલીઆં,
તારે અમ સીર તાજીર આણીઓ તેણીજવાર–ચેતો૦ ૩૩૬
એજી તારે અમે અમારી પુસ્ત ઉતારી ડીલની,
તેતો દીઠી સરવે સંસાર;
તોએ પડો ફેરાવીઓ શહેરમાં,
જે એને ખાવાનું મ દેજો લગાર–ચેતો૦ ૩૩૭
એજી તારે દીન સારો ભુખીયા રહયા,
બાકી દહાડો રહયો ઘડી ચાર;
તારે શેહેર સાજો અમે ફરીઆ,
તો પણ કેને મહેર ન આવી લગાર–ચેતો૦ ૩૩૮
એજી તારે કસાઇ હતો એક શહેરમાં,
તેણે કાચો માંસ દીધો સવાશેર ભાર;
તેતો લઇ ફરીઆ શહેરમાં,
તો કેણે દેવતા ન દીધો લગાર–ચેતો૦ ૩૩૯
એજી તારે લઈ સુરજને સાદ કરીયો,
તે આવીઓ તેણીજ વાર;
તેથી માંસ પકાવીઓ,
હવે જાશું તે મએત મીંજાર–ચેતો૦ ૩૪૦
એજી તારે તે રાજા બોલીઆ,
જે હતો ઉંચનો સરદાર;
હવે સતગુરજી અમને ધરમ દીઓ,
તો છુટીએ સરવે જંજાર–ચેતો૦ ૩૪૧

એજી તમે સતગુર ને અમે સેવક સદાય,
તમે કીરપા કરો સતગુરજી દાતાર;
તમે માત તાત થઈને બકશજો,
અમારા ગુનાહ તણા નહિ કોઈ પાર—ચેતા૦ ૩૪૨
એજી અમે ગુનેહગાર બહુ બંદા,
તેની સાહેબ તમે કરો સંભાર;
ભલે આવીઆ અમારા દેશમાં,
અમે તમથી ઉતરીએ પાર—ચેતા૦ ૩૪૩
એજી હવે સતગુરૂજી અમને ધરમ દીઓ,
અને ચાલો તે અમારે દુઆર;
કીરપા કરીને પધારજો,
તમે રીશ મ કરજો લગાર—ચેતા૦ ૩૪૪
એજી તારે સતગુર શમસ એમ બોલીઆ,
તમે અમારા ધરમ લેશો સાર,
તે કઠણ ધરમ છે અમતણો,
તેની પરેજનું નહિ કોઇ પાર—ચેતા૦ ૩૪૫
એજી તારે રાજા સરવે કબુલીઆ,
જે કાંઈ ફરમાવીઓ સતગુરૂજી દાતાર;
અમેરે બાના સતગુરૂજી તમ તણા,
તેનું કાંઇ મ ધરશો વીચાર—ચેતા૦ ૩૪૬
એજી તારે સતગુરૂજીએ કીરપા કરી,
અને પધારેઆ તે રાજાને દુવાર;
ત્યાં જઇ સતગુરજી આરામસું,
ભોજન જમીઆ સાર—ચેતા૦ ૩૪૭
એજી ત્યાં સતગુરૂજી પોઢીઆ,
તે રાજા તણે દુઆર;
ત્યાં ચંદર સુરજ આવીઆ હજુરમાં,
તે આવી અરજ કરે છે અપાર—ચેતા૦ ૩૪૮
એજી સતગુરૂજી અમને ફરમાવજો,
અમે છઈએ ખીજમતદાર;
અમે તમારા બંદા કહીએ,
તમે સતગુર છો બક્ષણહાર—ચેતા૦ ૩૪૯

એજી તે નુરનું તેજ અરશે ગયું,
તે દીઠું રાજા રાણી સાર;
તારે તેણે મનમાંહે જાણીઉં,
એ સાહેબ છે સીરજણહાર—ચેતો૦ ૩૫૦
એજી મધરાતનો સમય હતો,
તારે સતગુરે એવો તે કીધો ઇસરાર;
ચંદ્ર સુરજ ઉભા હજુરમાં,
વેદની વાણી ચલાવી તેણીજ વાર—ચેતો૦ ૩૫૧
એજી ત્યાં ચંદ્ર સુરજ ઉભા સાંભળે,
સતગુરની વાણી તે મીઠી સાર;
તેતો સાંભળીને રાજી થયા,
તાંતો સુરજ ઉગીયાનો સમો થયો સાર—ચેતો૦ ૩૫૨
એજી જયારે સુરજ ઉગીયાનો સમો થયો,
તારે સુરજે સતગુરને કહીઓ વીચાર;
હુકુમ કરો સતગુરજી તો અમે જઇએ,
હવે તે રેહણી તે નથી લગાર—ચેતો૦ ૩૫૩
એજી તારે સતગુરના હુકમે ચંદ્ર સુરજ ચાલીઆ,
તેતો પોતા સઉસઉને થાનકે સાર;
તારે સતગુરે વેદની વાણી ચલાવેઆ,
તે માંહે મોહયા તે સરવે સંસાર—ચેતો૦ ૩૫૪
એજી તારે રાજા રાણીએ ધરમ લીધો,
સતગુરે પાવલ કાઢી તેણીજવાર;
તેને સતગુરે સતપંથ દેખાડીઓ,
જે પંથ સરવે પંથમાંથી ઉતમજ સાર—ચેતો૦૩૫૫
એજી ત્યાં રાજા પ્રજા સઉ કોઈ નમીઆ,
સઉ રાખે સતગુરૂસું પીઆર;
ત્યાં પરબોધ પીરે ચલાવીઓ,
મુરીદ કીધા તે ઉંચ મીંજાર—ચેતો૦ ૩૫૬
એજી ત્યાં સતપંથ ગુપત દેખાડીઓ,
અને બતાવીઓ તે ધરમ આંચાર;
રાજા રાણી આવીઆ ધરમમાં,
અને એક તેનો પુત્રજ સાર—ચેતો૦ ૩૫૭

એજી જેને સતગુરે જીવાડીઓ,
મુઓ જીવાડયો તે સતગુર વર દાતાર;
એ ત્રણ જણાને ધરમ આલીઓ,
બીજો બોલીઓ તે સરવે સંસાર—ચેતો૦ ૩૫૮
એજી તેને સતગુરે વાણી કહી,
મુરીદ કીધા મુલક ઉંચ મોજાર;
સતગુરના ફરમાને જો ચાલશો,
તો આગળ પામસો મોક્ષ દીદાર-ચેતો૦ ૩૫૯
એજી સતગુરના વાચકે તે સુધા ચાલજો,
દેજો સતગુર મુખે દસોંદનો આહાર;
ચાલીઓ તે પીર મુખે આપજો,
અને કરજો તે સુકરીત અપાર—ચેતો૦ ૩૬૦
એજી ખરા દસોંદી સુકરીતવંતા,
તે તો આવશે અમારે દુવાર;
આખરની વેલા જારે આવશે,
તારે તે ઉતરશે પહેલે પાર—ચેતો૦ ૩૬૧
એજી તેને હાજર જોમા દેખાડીઓ,
શાહા કાસમનો અવતાર;
એને તે અલ્લાહ કરીને માનજો,
તેમાં શક મ આણજો લગાર—ચેતો૦ ૩૬૨
એજી એને જે જીવ ઓછું કરી માનશે,
તે નહિ સતપંથી તે પાખંડી સાર;
જેના પરથમના પુન સાચા નહિ,
તે જીવ નહિ ઓળખશે હાજર જોમું પાત્ર અવતાર—ચેતો૦ ૩૬૩
એજી અલખ નીરંજન એ નરજી કહીએ,
તેની કલાનું નહિ કોઈ પાર;
આદ ઉણીઆદથી એ નરજી કહીએ,
તેની ખેલ રમત છે જુગાજુગ સાર—ચેતો૦ ૩૬૪
એજી એ ધરમજ આલશે,
તેને આવા ગમણ નહી રે સંસાર;
આ કલજુગ સધે જે થર રહેશે,
તે જીવ પામશે મોખ મુગત દીદાર—ચેતો૦ ૩૬૫

એજી કલજુગ સંધ કઠણ જારે આવશે,
તારે વ્યાપશે તે કુડ કપટ નીંદાને વેવાર;
વાહરે ઉદંગ તારે વાએશે,
તેથી રખીશરોના ફરશે કીપાર–ચેતો૦ ૩૬૬
એજી તારે ધરમીં તે અધરમી થાશે,
તેને મેહેર નહી આવશે લગાર;
તેને કરી દુનીયા સરવે ડુલશે,
તેનો રખીસર માથે રેહશે ભાર–ચેતો૦ ૩૬૭
એજી જારે ધરમી તે અધરમી થાશે,
તારે સહુને દીલે તે વાપશે કાહાર;
તેણથી સંસાર વીણસશે,
તે માંએથી કોઇ ન પામે પાર–ચેતો૦ ૩૬૮
એજી તે સંસાર વીણસશે, સતગુરૂ વિના,
તેને ધરમ મારગ નહિ સુજે લગાર;
તે અવતાર પાત્રનું ઘર ભુલીઆ,
તેનું ત્રણ વેદસું છે વેવાર–ચેતો૦ ૩૬૯
એજી તેતો ત્રણ વેદ ત્રણ જુગમાંએ હતા,
હવે આવી ચોથા કલજુગની વાર;
તેનું સતગુરે કહીયુ રકીસરૂને,
તે કહેઆ તે સરવે વીચાર–ચેતો૦ ૩૭૦
એજી તેમાંએ જાણ જે અજાણ થાએશે,
તે સીર રહેશે સહુનું ભાર;
તે રકીશરોને પાપે પીરોથમી પીડાએશે,
જે જાણતાં કરશે વીક્રમ આચાર–ચેતો૦ ૩૭૧
એજી જે ધરમ કરતા ઝઘડો માંડશે,
અને ચાલસે તે આપણા મનને વિચાર;
તે ઘર દયા નહિ ઉપજે,
તે જાશે નરક દુઆર–ચેતો૦ ૩૭૨
એજી સતગુરૂ મુખે દેતાં થીર નહિ,
પાખડે રાખશે તે પુરો વેવાર;
તેને ગુરનર પોતાનું નહિ કરે,
ભઠ પડીઆ તેનો અવતાર–ચેતો૦ ૩૭૩

એજી સુપાત્રે દાન દેતાં ઓછું આણશે,
અને બીજે પાખડે રાખશે વેવાર;
તેને શ્રી સતગુરૂજી પોતાનો નહિ કરે,
તેતો જાશે નરક દુઆર—ચેતો૦ ૩૭૪
એજી તે સુપાત્રે દાન દેતાં ઓછું આણશે,
અને ચારે ચરબટે તે રહેશે હુશીઆર;
પણ સતપંથ વિન્યા ધરમ છે જેટલા,
તેતો સરવે મીથ્યા સાર—ચેતો૦ ૩૭૫
એજી જેણે સતગુરે ધરમ દેઈનિ સાહેબ દેખાડીઆ,
પરગટ હાજર જોમું પાત્ર અવતાર;
બીજા સંસારથી ગુબતજ રહીએ,
એક સતગુરૂ મુખે રાખીએ વિચાર—ચેતો૦ ૩૭૬
એજી તેણે સતગુરે રૂકીશરૂને સંભળાવીયું,
જાહેર દેખાડીએ નરનકલંકીનો અવતાર;
એ નર દેખી જે જીવ ભુલશે,
તેનું ઠામ નહિ ઉરાર ન પાર—ચેતો૦ ૩૭૭
એજી એવી વાણી સતગુરે કહી,
તેનું મોમનભાઈ તમે રાખજો વિચાર;
આ સંસારની માયા છે મીઠડી,
તેણેથી મન થર નહિ રહેશે લગાર—ચેતો૦ ૩૭૮
એજી તે માંએ જે જીવ ચેતશે,
અને મેલશે મોહો માયાનું જંજાલ;
જે ખરા દસોંદી સુકરીતવંતા,
તે હાજર જોમું સહી કરી માનશે નીરધાર—ચેતો૦ ૩૭૯
એજી તે જીવ અમ ઘર આવશે,
તેને કલજુગ નહિ લુપશે લગાર;
આ અન પુત્ર માયા સરવે કારમી,
તેને જાતાં ન લાગે વાર—ચેતો૦ ૩૮૦
એજી એવી વાણી સતગુરે કહી,
મુરીદ કીધા મુલક ઉચ મીંજાર;
સતપંથ ગુરે ગુબત ચલાવીઓ,
તેના રકીસરોને કહીઓ સરવે વીચાર—ચેતો૦ ૩૮૧

એજી તે સતગુરના પીર નસીરદીન ઉપના,
તેતો સતગુર શમસના પરીવાર;
તેણે સતગુરે બહુ જીવ બોધીઆ,
તે તો વસે છે ઉંચ મીંજાર—ચેતો૦ ૩૮૨
એજી પીર નસીરદીન તે નુર નબી મહમ્મદ તણા,
તેનો પીર સાહેબ દીન પરીવાર;
આલ અલી નબીજીની તે કહીએ,
આદ ઉણીઆદથી ચાલીઓ એ પરીવાર—ચેતો૦ ૩૮૩
એજી પીર સાહેબદીનના નુરમાંએથી સીરજીઆ,
સતગુર પીર સદરદીન કરોડ બારના તારણહાર;
તેતો શ્રી ઇસલામશાહા પાસેથી બકશાવીઆ;
તેતો પામીઆ મોખ મુગત દીદાર-ચેતો૦ ૩૮૪
એજી પીર સદરદીન એ નરની સેવા કરી,
અને જાણીઓ એહ નકલંકીનો અવતાર;
જુગાજુગ એ નરની સેવા માંએ રહીયા,
ઓળખીઓ અવતારે અવતાર—ચેતો૦ ૩૮૫
એજી સતગુરે પોતે પીયાર કીધો પ્રેમસું,
અને સેવા તે કીધી સામીજીની સાર;
તારે નર શ્રી ઇસલામ શાહા નવાજીયા,
ને ત્રુઠા તે વર દાતાર—ચેતો૦ ૩૮૬
એજી ચોરાએશી આસણે પીરે તપ સાધીઆ,
અને શામીજી ઉપરે ધરી અતી પીયાર;
આસણે આસણે તપ .સાધીઓ,
અને ગીરીયા કીધી તે બહુ અપાર—ચેતો૦ ૩૮૭
એજી છત્રીસ જુગ ને ચોરાએશી ચોકડીયું,
સતગુરે તપ સાધીયા સાર;
ત્યાં અનેક અનેક તપ આદરીયા,
તેનો કાંએ ન થાએ વીસ્તાર—ચેતો૦ ૩૮૮
એજી આઠ લાખ કરણ આગે તપસા કરી,
ચાર કલપ ચાર જુગજ સાર;
તેતો અલી રૂપે નર નકલંકી ઓળખીઓ,
તેતો સતગુર ભરમા નબી મહમ્મદનો અવતાર—ચેતો૦ ૩૮૯

એજી ખેલ રમત એની આદ ઉણઆદથી,
જ્યાં થકી સીરજીયો સરવે સંસાર;
આદ નીરીંજન તે નર અલી કહીએ,
તે નબી મોહમ્મદે ઓળખીઆ પોતાનો ભરથાર-ચેતો૦ ૩૯૦
એજી નામે ઠામે એ નર અલી કહીએ,
પંથા પંથ માંએ એની શેવા થાય છે સાર;
જેટલા વરણ છે આ સંસારમાં,
તે સરવે નામ અલીનું જપે છે નીરધાર-ચેતો૦ ૩૯૧
એજી તે વરણાવરણમાંએ ઠેરાવીયું,
અલી પોતાનું નામ કીરતાર;
આ જમીં આસમાન તેથી થર રહયા,
તેના નામથી સરવે સંસાર-ચેતો૦ ૩૯૨
એજી તે રૂપ શ્રી ઈસલામશાહનું કહીએ,
અને નબી મહમ્મદ તે સતગુર પીર સદરદીન સાર;
જુગાજુગ એ નરની સેવામાંએ રહીયા,
તે સતગુર સત ભરમાનું અવતાર-ચેતો૦ ૩૯૩
એજી તેરે વર અમે પામીઆ,
તે શ્રી એસલામશાહા દાતાર;
અમે તે અમારો વર ઓળખીયો,
મુનીવરો તમને કહું છું પુકાર-ચેતો૦ ૩૯૪
એજી એ નર શ્રી ઈસલામશાહ અમે ઓળખીયો,
તારે ફરમાન આલીઆ સતગુરજીને સાર;
તારે છત્રીસ કરોડની મયા કરી,
તમે જાઇ પરબોધ કરો તે દુનીયા મીંજાર-ચેતો૦ ૩૯૫
એજી તારે ફરમાન લઇને સતગુરજી ચાલીયા,
તેણે વાણી કીધી ઇસ જુગ મીંજાર;
તેતો ફરમાની બંદા શ્રી એસલામશાહ તણા,
તેણે છત્રીસ કરોડ બોધીઆ દુનીયા મીંજાર-ચેતો૦ ૩૯૬
એજી ત્યાં નીયમ ધરમ સહુને આલીઆ,
જેટલા આવી મળેઆ નર ને નાર;
તેને તે સતગુરૂએ વતાવીયું,
ભાઇ કરજો તે હક કમાઈ સાર-ચેતો૦ ૩૯૭

એજી જુઠ નીંદા કેની મ કરશો,
જેણેથી પડીએ દોયલે પાર;
સતી જીવ તમે સતે ચાલજો,
તો તમે ઉતરશો પેલે પાર-ચેતો૦ ૩૯૮
એજી જે સતગુરનું તમે ધરમ લીધું,
તે સતગુરની વાણીનું કરજો વિચાર;
તે સતગુર ને અમે એક છીએ,
આપણા સહુના શામીજી છે સીરજણહાર-ચેતો૦ ૩૯૯
એજી જે નરની સેવા અમે તમને બતાવી,
જે છે અમારો તમારો સીરજણહાર;
તે નર નકલંકી શ્રી એસલામશાહા,
તેનું થાનક છે એરાક ખંડ મીંજાર-ચેતો૦ ૪૦૦
એજી એરે આસણ નરજી તણાં,
અને સતગુરજી બેઠા તે જંબુ દીપ મીંજાર;
તેને ફરમાને ચાલજો મોમનો,
હક કમાઈ કરજો સાર-ચેતો૦ ૪૦૧
એજી હવે સહુ સહુને થાનકે પરવરો,
જાઈ તે કરજો ઉદ્યમ આચાર;
તે માંએથી કાઢજો મુનીવરો,
નરની પાંતી તે પુરે બહેવાર-ચેતો૦ ૪૦૨
એજી તમે ધરમ દેજો હેતસું,
તે માંએ ખંડત મ કરશો લગાર;
ખાટી કરીને તે માંએથી આલજો,
આપણા સતગુર મુખે દસોંદનો આહાર-ચેતો૦ ૪૦૩
એજી દસોંદ આપણા નરશ્રી ઈસલામશાહને આપજો,
જે છે આજ કલજુગ સંધે નર નકલંકીનો અવતાર;
ત્યાં ચાલીઆ સતગુર બરમાજીને આપજો,
અને કરજો તે સુકરીત અપાર-ચેતો૦ ૪૦૪
એજી મલજો નીતાનીત ગતમાંએ,
અને ગત મુખી સાથે કરજો વીચાર;
તો પાપ તમારાં સરવે જાશે,
દીનના ધંધાનું મટસે સરવે જંજાર-ચેતો૦ ૪૦૫

એજી ગત મુખી સાથે દુઆ કરાવીએ,
કોડી દમડી પુજાની દઇએ સાર;
બીજો ધરમ તો દસોંદ છે,
તે ધંધા માંયેથી આલીએ પાંતી પુરે વેવાર—ચેતો૦ ૪૦૬
એજી નીતો નીત ગુરની ગત માંએ જઇએ,
કરીએ તે એવો ધરમ આચાર;
હાલ વાએકે આલીએ મુનીવરો,
આપણા સતગુરૂ મુખે પુરે વેવાર—ચેતો૦ ૪૦૭
એજી એવો પરબોધ પીરે ચલાવીઓ,
અને નીમીયા તે છત્રીશ કરોડ સાર;
તેરે નર શ્રી ઇસલામશાહને ભેટીઆ,
તે છત્રીશ માંએથી પાકયું કરોડ બાર—ચેતો૦ ૪૦૮
એજી તે બાર કરોડ ધરમી પુરા થયા,
તેણે તો ઓળખીયો પોતાનો ભરથાર;
દસોંદ સુકરીતે પુરા હતા,
તેતો પામીઆ મોક્ષ મુકત દીદાર—ચેતો૦ ૪૦૯
એજી ત્યાં ચોવીશે કરોડે ચીત ડુલાવીયું,
નહિ રાખીઓ શ્રી સતગુરસું વેવાર;
બાર કરોડથી તે જુઆ પડીયા,
તેતો ચાલીઆ ચોવીશ કરોડ ઘોર અંધાર—ચેતો૦ ૪૧૦
એજી દસોંદ કારણે જીવ ડુલાવીઆ,
માયાસું રાખીઓ અતી પીઆર;
તેણુથી કીરીયામાંએ ભંગ પડીઆ,
હાજર જોમું નવ ઓળખીયા નીરધાર—ચેતો૦ ૪૧૧
એજી દસોંદ ખંડત નવ કીજીએ,
જે આદ ઉણીઆદથી ચાલીઓ ધરમ આચાર;
તેમાં દસોંદ સતગુરૂ મુખે આલીએ,
તે માંએ શક ન આણીએ લગાર—ચેતો૦ ૪૧૨
એજી દસોંદ ખંડત નવ કીજીએ,
જે થકી આપણા જીવને પડેરે જંજાર;
ચોવીશ કરોડે જીવ ડુલાવીઆ,
તેણે કાંઈ નવ રાખીઓ વીચાર—ચેતો૦ ૪૧૩

એજી તે તો સતગુરનાં વાચકે નવ ચાલેઆ,
તારે દાન પુન તીરથનું ફલ નવ થયું લગાર;
તે માટે તમને કહું છું રકીસરો,
જે સતગુરની વાણીનો કરજો વિચાર—ચેતો૦ ૪૧૪
એજી જે જીવ આ જુગમાંએ નહિ ચેતીઆ,
તેણે પોતાના જીવને પાડીઓ જંજાર;
જારે સતગુરના શરણેથી ચુકીઆ,
તારે ચોવીશ કરોડ ચાલેઆ ઘોર અંધાર—ચેતો૦ ૪૧૫
એજી તેણે આપણા સતગુરને લજાવેઆ,
અને પોતે ગયા તે ઘોર અંધાર;
તેતો તેત્રીસ કરોડ માંએથી જુઆ પડેઆ,
તેણે નહિ ઓળખીઓ હાજર જોમું પાત્ર અવતાર—ચેતો૦ ૪૧૬
એજી પરથમ પીરે ચલત્ર કહયા
તારે તેના મન થર નહી રહયા લગાર;
હુકમ હુઆ નર શ્રી એસલામશાહા તણા,
છત્રીશમાંએથી અમ ઘર આવશે કરોડ બાર—ચેતો૦ ૪૧૭
એજી તે માંઢીઓ અસલ તેઓના અંગમાં,
જેટલો હુકમ કીધો કીરતાર;
જે માંઢીઆમાં પાછો વરે નહી,
તેમાં કેનું ન ચાલે લગાર-ચેતો૦ ૪૧૮
એજી તેણેથી તે જીવ સરવે ડુલીઆ,
તેણે નવ ઓળખીઓ પોતાનો ભરથાર;
તેની નાવ ભાંગી સાહેર વચ્ચે,
તેનું કોઇ ન આવે પાર—ચેતો૦ ૪૧૯
એજી સંસાર સમુદ્ર માહા ઉંડો જાણજો,
તેમાં લોભ લાલચનું પાણી ભરયું અપાર;
તે જલમાં જે જીવ બુડશે,
તેની નાવ નહી થાશે ઉરાર ન પાર—ચેતો૦ ૪૨૦
એજી તેની નાવ ડુબાવી નાખુદે,
જેણે ગુર થઇને લીધો છે આહાર;
તે ખેવણહારો ખોટો થયો,
તેના ભુંડા ભોરેઆ અપાર—ચેતો૦ ૪૨૧

એજી ત્યાં નીશ્ચું જોયું નાખુદે,
ભુંડા ભોરેઆનું મન થીર નહી રહેશોરે લગાર;
તેણે નાવ બાંગી તે નીસ્ત લોકની,
તેણે તે કાંઈ નવ રાખીઓ વીચાર-ચેતો૦ ૪૨૨
એજી તે સતગુરની શીખે નવ ચાલીઆ,
તેણે તે રાખીયો ખોટો ખેવણહાર;
તે માંએ માલમ મુરખ બેસાડીઓ,
તે માંએ ભરીઓ તે અનહદ ભાર-ચેતો૦ ૪૨૩
એજી તેની ખોટી નાવ અસતની,
તે માંહે અસતી લોક બેસણહાર;
જુઠા ગુર તેના દાન લીએ,
તેતો સરવે નહી પામે પાર-ચેતો૦ ૪૨૪
એજી સઠ તે અસતની નાવનું,
માંએ કુબુધ્ધિનો વા વાયો અપાર;
તેણુથી તે નાવ ડુબી ગઇ,
સતગુર કહે તે ગયા ઘોર અંધાર-ચેતો૦ ૪૨૫
એજી તે સતગુરના વાએકથી ઓતડીઆ,
તારે તે નાવ ડુબાઇ ગેમાર;
હાજર જોમાનું ફળ તેણે ગુમાવીયું,
તે ચાલીઆ ચોવીશ કરોડ ઘોર અંધાર-ચેતો૦ ૪૨૬
એજી તેણે દશોંદ દેતાં જીવ ડુલાવીયો,
અને માયાના મોહો માંએ ભુલા ગેમાર;
જુઠા ગુરને તે જાઇ મીલીઆ,
જેને પોતાની પુંઠ ન સુજે લગાર-ચેતો૦ ૪૨૭
એજી તે ગુર અવરાને કેમ તારશે,
જેનું આ જુગ માંએ ભુતખાનાનો અવતાર;
તેણુથી દુનીયા ગફલતે મોહી રહી,
તે માંએથી કોઇ ન ઉતરશે પાર-ચેતો૦ ૪૨૮
એજી સતપંથ વીના ધરમ છે જેટલા,
તેતો સરવે મીથ્યા સાર;
તેતો સરગ ભોગવીને હેઠે ઉતરશે,
અને નહી જાશે તે અમરાપુરી મીંજાર-ચેતો૦ ૪૨૯

એજી બાર કરોડ પુરા ગુર મુખે,
તેતો મુનીવર જાઇ પોતા પેલે પાર;
તે હાલ વાએકે દસોંદી પુરા,
તેણે દીધો સતગુર મુખે દસોંદનો અહાર—ચેતો૦ ૪૩૦
એજી તેણે તો સતગુર મુખમાંએ વાવીયું;
અને ઓળખીયો તે હાજર જોમું પાત્ર અવતાર;
હાજર જોમાનું ફલ તેને સુફલ થયો;
તેણે બીજે કીયાં નવ રાખીઓ વેવાર—ચેતો૦ ૪૩૧
એજી તેતો સતપંથની શીએ ચાલીઆ,
સતગુર પીર સદરદીન ઉપરે રાખીએ અતીખ્યીયાર;
તેતો સતગુરના પ્રતાપે ઉધરીઆ,
તેને મટીઆ તે લખ ચોરાસીના અવતાર—ચેતો૦ ૪૩૨
એજી સાચી નાવ છે સતગુર તણી,
તેમાં ખુબ છે ખેવણહાર;
તેમાં નાખુદા નર શ્રી ઇસલામશાહા,
તેમાં સલામતી પીર સદરદીન સાર—ચેતો૦ ૪૩૩
એજી સઠ તો સતગુરના નાવનું,
ખુઓ પરમાણ રાખીઆ ધરમજ સાર;
નંગર નારૂં એના નામનીયું,
માંએ જ્ઞાન ગોરા ચડાવીઆ ભાર—ચેતો૦ ૪૩૪
એજી સતગુરજી સઠ પુરીને ચાલીઆ,
તારે વીશાલનું વા વાયો સાર;
માલમ ભોરીઆ તે આલ અલી નબીજીની,
જે આદ ઉણીઆદથી ચાલીઓ એ પરીવાર—ચેતો૦ ૪૩૫
એજી આદ બ્રહ્મા તે પીર સદરદીન,
જેણે બાર કરોડ તારીયું પેલે પાર;
તે નર શ્રી ઇસલામશાહાના નામેથી ઉધરીઆ,
તેમાં પીર સદરદીન ખેવણહાર—ચેતો૦ ૪૩૬
એજી તે નાવ ઉતારી નર શ્રી ઇસલામશાહા,
કલજુગ સંધે નર નકલંકનું અવતાર;
તેણે બાર કરોડ જીવ ઉધારીઆ,
મુખી પીર સદરદીન સાથે પોતા પેલે પાર—ચેતો૦ ૪૩૭

એજી પીર સદ્દરદીનનાં નુર માંએથી ઉપના,
પીર હસન કબીરદીનના અવતાર;
તેણે સેવા કીધી સાચા સામી તણી,
નારી થઇને ઓળખીઓ પોતાનો ભરથાર—ચેતો૦ ૪૩૮
એજી તે નારી થઇને નરને ઓળખીઓ,
અને બીજો કાંઇ નવ રાખીઓ વીચાર;
કસણી કીધી એના નામની,
તારે પામીઆ તે એવા ભરથાર—ચેતો૦ ૪૩૯
એજી તારે નર શ્રી ઇસલામશાહા નવાજીઆ,
તે સ્વામીએ સેવા તે દીઠી સાર;
તારે હેત ધરીઓ પીર હસન કબીરદીન ઉપરે,
સામીજીએ કીધી તે મહેર અપાર—ચેતો૦ ૪૪૦
એજી તે મહેર કીધી સામીરાજે,
સતગુરને સેવક જાણીને કીધી સંભાર;
તારે સતગુરે એવા તપ સાધીઆ,
જેથી પ્રસનં થયા દેવ મોરાર—ચેતો૦ ૪૪૧
એજી તારે સેવા દીઠી સામી રાજે,
ગુરની કીધી જુગા જુગ સંભાર;
તે ગુરે આદ ઉણીઆદથી સામીજીના વચને રહયા,
તારે સતગુરને આપીઓ માન અપાર—ચેતો૦ ૪૪૨
એજી આદ ઉણીઆદેથી ગુરે તપ કરીયા,
તેના તપનો નહી આવે પાર;
જુગાજુગ વેનતી કીધી ઘણી.
અને ઓળખીઓ તે પાત્ર અવતાર—ચેતો૦ ૪૪૩
એજી આદ ઉણીઆદેથી સહુ ભેળા હતા,
ભીરમા વીષ્નુ મહેશર સાર;
એ ત્રણ સુરત એક છે,
તે માંહે વિષ્નુ તે સીરજનહાર—ચેતો૦ ૪૪૪
એજી સેવાને કારણે સીરજીયા,
ભરમા મહેશરના અવતાર;
તેને પોતાના નુર માંહેથી નીપાવીઆ,
અને મુકીયા તે દુનીયા મીંજાર—ચેતો૦ ૪૪૫

એજી તમે જાણો પીરશાહજી જુગમાંએ વાણી કહો,
અને ઓળખાવો તે અમારો અવતાર;
એમ કરતાં વહી ગયા,
અનંત કલપ અનંત જુગ સાર-ચેતા૦ ૪૪૬
એજી તે સતગુરુ આ જુગ સંધે અવતરેઆ,
તે સતગુર નબી મહમદનો અવતાર;
તે અવતારે સહી સતગુર જાણીએ,
પીર હસનશાહા પીર સદરદીનના પરીવાર-ચેતા૦ ૪૪૭
એજી એણે સતગુરે આગે અનેક જીવ ઉગારેઆ,
તે સતગુરૂની સેવાએ રહેઆ નિરધાર;
તેણે જીવે સતગુરને તે સહી કહી માનીઆ,
અને ઓળખીઆ પાત્ર અવતાર-ચેતા૦ ૪૪૮
એજી તે અવતાર પાત્ર આ જુગ સંધે આવેઆ,
તે બેઠા છે મીલછા મીંજાર;
અલીજીનું અવતાર તે કહીએ,
તે માંહે શક મ આણશો લગાર-ચેતા૦ ૪૪૯
એજી અલીને તે અલ્લાહ કરી માનીએ,
સતગુરે સેવા કીધી તે જુગાજુગ સાર;
તારે નર શ્રી ઈસલામશાહા નીવાજીઆ,
જે બેઠા છે કહેક નગરી મીંજાર-ચેતા૦ ૪૫૦
એજી તેણે મયા કરીને બોલાવીઆ,
સતગુરૂને પોતાના જાણીને કીધી સંભાર;
તારે સતગુર પીરમા હસનશાહા,
તે બેઠા હતા મુલક ઉંચ મીંજાર-ચેતા૦ ૪૫૧
એજી તારે સતગુરૂ હસનશાહા શામીજીને ઓળખીયા,
નર શ્રી ઈસલામશાહા સરીખો ભરથાર;
તેણે સતગુરે તેમ તેમ તપ અદકા કરીઆ,
તારે શામીજીએ ધરીઆ અતી પીઆર-ચેતા૦ ૪૫૨
એજી ઉંચથી સતગુર હસનશાહા ચાલીઆ,
શાહાની દરગાહનો રાખીઓ વિચાર;
હવે તે નર નકલંકીને ભેટીએ,
જયાંથી ટલે તે જીવુને જંજાર-ચેતા૦ ૪૫૩

એજી ત્યાં મારગમાંએ સતગુરૂજી આવીઆ,
ત્યાં મનમાંએ તે ઉપતું એ વિચાર;
મારા શામીને કાજે શું લઈ ચાલીએ,
કંઈક તોફો જોઈએ સંભાર—ચેતો૦ ૪૫૪
એજી તારે સતગુર હસનશાહ પડીઆ વીચારમાં,
આ શી રીતે રીજે અમારો ભરથાર;
હવે કાંઈક તોફો બનાવીએ,
મારા શામી રાજાને કાજે સંભાર—ચેતો૦ ૪૫૫
એજી તાંતો આકડા દીઠા મારગમાંએ ઘણા,
તે માંએથી ડેડા તોડીઆ તેણીજ વાર;
તે માંએથી રૂઇ નીકાલી,
તે તો કાઢીને કીધી તઇયાર—ચેતો૦ ૪૫૬
એજી મારગ ચાલતાં તેતો કાંતીઆ,
અને જીણું કાંતીઉં તે સુતર અપાર;
તેનો તે તોફો બનાવીઓ,
પીરે પાઘડી તે કીધી તઇયાર—ચેતો૦ ૪૫૭
એજી તેતો પાઘડી પીરે પોતાને હાથ કરી,
તેનો પાંચસો ગજ વીસ્તાર;
તે ગજ ગજ ઉપરે શફાએત લખી,
સતગુરે અરજ વીનતી કરી અપાર—ચેતો૦ ૪૫૮
એજી તે પાઘડી સતગુરે તઇયાર કરી,
તે નવ છુગા બાંધીને પીરે કીધા તઇયાર;
તે છુગા છુગા માંહે અરજ વીનતી લખી,
તે વીનતીનો નહીં આવે પાર—ચેતો૦ ૪૫૯
એજી ત્યાં અરજ વીનતી પીરે ઘણી કીધી,
નારી થઈને દેખાડીઓ પોતાનો આકાર;
માતમ નવ રાખીઓ મોટપણો,
જેણેથી વાધે મનનો અહંકાર—ચેતો૦ ૪૬૦
એજી નારી થઈને શ્રી ઈસલામશાહાને જીતીઆ,
સતગુર ભરમા પીર હસન કબીરદીન સાર;
તેણેથી શામીજીએ કીરપા કીધી,
અને તેડાવીઆ પોતાને દુવાર—ચેતો૦ ૪૬૧

એજી તે હસનશાહા શામીને દરગે જાઈ પોતા,
ત્યાં નુર દીઠો નકલંકનું તેણીજવાર;
તારે નુરેનુર સમાઇ રહેઆ,
સતગુરે તે ઓળખીઓ પોતાનો ભરથાર—ચેતો૦ ૪૬૨
એજી તારે શામીજીએ સત ભરમા કહીને બોલાવીઆ,
અને સ્નેહશું રાખીઓ અતી પીઆર;
તારે સતગુર હસનશાહા વેનતી કરી;
તમે સાંભળો પરવરદીગાર—ચેતો૦ ૪૬૩
એજી હેલ ભરીને અમે આવીઆ,
શામીજી અમે નારી તમારે દુઆર;
દુઆગણના દુખ સરવે ટાલી કરી,
સુઆગણ કરો મુજને ભરથાર—ચેતો૦ ૪૬૪
એજી અમે નારી તમે નર સદા,
અમે સેવક તમે છો શામ અવતાર;
આ તોફો તમારે કાજે લાવીઆ,
તેતો કબુલ કરોને દેવ મોરાર—ચેતો૦ ૪૬૫
એજી હુંરે નારી સદાઈ તમ તણી,
મારા અવગુણનું નહિરે પાર;
તમારે શરણે અમે આવીઆ,
શામી તમે છો ગુનાહ બકશણહાર—ચેતો૦ ૪૬૬
એજી તારે સતગુર હસનશાહ સીર નામી કરી,
અને કીધી તે અરજ અપાર;
તે પાઘડી લઇ પીરે આગળ ધરી,
જે મારગ માંએ કીધી હતી તઈયાર—ચેતો૦ ૪૬૭
એજી તારે શામીજીએ છેડો તે માંહેથી કાઢીઓ,
તે પોતાને હાથે બાંધવા લાગા દુસ્તાર;
જારે સીરબંધ શામીજીએ બાંધીઆ,
તારે રાજી હુઆ તે વર દાતાર—ચેતો૦ ૪૬૮
એજી તારે નરજી બોલેઆ મુખથી,
તમે સાંભળો સત ભરમાજી કહું વિચાર;
સતગુરૂજી સીરબંધ જે તમે લાવીઆ,
તેનું કાંઈ નહિ મુલ શુમાર—ચેતો૦ ૪૬૯

એજી તારે સતગુર હસનશાહા બોલીઆ,
તમે સાંભળો નર કીરતાર;
અમે નારી તમ આગળ અવગુણ કરી,
તમે કીરતાર અમારા ભરથાર–ચેતો૦ ૪૭૦
એજી અમ નારીથી નર રીજે નહિ,
જેના અવગુણનો નહિ પાર;
શામીજી તારે આ તોફો બનાવીઓ,
નવ જુગાની વીનતી કરી અપાર–ચેતો૦ ૪૭૧
એજી તારે સામીજી સીરબંધ બાંધી કરી,
પરસન હુઆ સામીજી દેવ મુરાર;
માગો માગો સતગુરજી એમ સામીજી કહે,
ધન ધન તમારા અવતાર–ચેતો૦ ૪૭૨
એજી તમારૂં અમારૂં તન એક છે,
તે માંએ અંતરો નહી લગાર;
તમને સતગુર ભરમા કરીને સીરજીયા,
તમારી સેવાનું અંત ન પાર–ચેતો૦ ૪૭૩
એજી કીરપા કીધી નર કાયમજીએ,
સતગુર હસનશાહાસું કીધો વીચાર;
આજ જે માગો તે તમને આલીએ,
તમને ત્રુઠા તે દેવ મુરાર–ચેતો૦ ૪૭૪
એજી તારે સતગુર હસનશાહા બોલીઆ,
તમે સાંભળો તે સીરજણહાર;
શામીજી તમારે ત્રુઠે સરવે આનંદ થયા,
જે દીઠા તમારો દીદાર–ચેતો૦ ૪૭૫
એજી અમે શરણ લીધી સામીજી તમ તણી,
જેનું નામ છે સીરજણહાર;
આ હુરે નારી તમારા નામની,
મુને સોહાગણ કીધી મારે ભરથાર–ચેતો૦ ૪૭૬
એજી નરજી આગળ નારીનું ચાલે નહી,
એમ બોલીઆ સતગુર હસનશાહા તેણીજવાર;
તમારા બીરદ સામું તમે જોઇ કરી,
પાવન કીધી તે અબલા નાર–ચેતો૦ ૪૭૭

એજી માત તાત તમે બંધવા,
અમારા સામ સદાય છો ભરથાર;
અમે બંદી સદાય તમ તણી,
તમે પુરૂષ છો નીરીંજન અવતાર–ચેતો૦ ૪૭૮
એજી બાંહાં ગીરહીને અમને ઉગારીયા,
જાતી કાઢી તે શાહેર મીંજાર;
અમારા અવગુણ સામું તમે નવ જુઓ,
જેનું નહી લંભે અંત ન પાર–ચેતો૦ ૪૭૯
એજી મુજ નારીથી બહુ અવગુણ થયા,
તે સામીજી લઇ આવી છું તમારે દુવાર;
તે અમારા અવગુણ સામું નવ જોયું,
અમને લઈ રાખી પોતાને દુવાર–ચેતો૦ ૪૮૦
એજી સામી અમે ઉણીયાચારી બંદા,
મારૂં જોર ન ચાલે લગાર;
તે ગુનેગાર નારીને સામી તમે પાવન કરી,
તે સામી તમારા ગુણનો ન લંભે પાર–ચેતો૦ ૪૮૧
એજી દેવ દુવારે અમે આવીયા,
જ્યાં છુટે તે સરવે જીવુંને જંજાર;
જ્યાં હીણા ખીણા આગે કંઇ જીવ ઉધરીયા,
ત્યાં સામી અમારો જીવ છે ઉમેદવાર–ચેતો૦ ૪૮૨
એજી તેને પરતાપે સામી અમને બકશજો,
અમારા એબ છે અપાર;
કાંઈ ગુણ નહી અમારો રતી જેટલો,
જેથી રીઝે અમારો ભરથાર–ચેતો૦ ૪૮૩
એજી તારે નર નકલંકી મયા કરી બોલીયા,
સામી સહુના સીરજણહાર;
અનંત કરોડ જીવુંને મયા કરી,
ત્રુઠા તે હસનશાહાને નર અવતાર–ચેતો૦ ૪૮૪
એજી અણંતનો વર તમને આપીયો,
તમે જાઇ દુનીઆમાં બોધ કરજો સાર;
તમ ભરમામે અમે બકશીયા,
અનંત કરોડ જીવુંની સાથે આવશો અમારે દુવાર–ચેતો૦ ૪૮૫

એજી જે જીવ તમે ત્યાં લાવશો,
તેને આવાગમણ ફેરો નહીરે સંસાર;
તમ કારણ જેણે જીવુંને અમે બકશીયા,
તેનું તમ સીર ભરમાજી ભાર—ચેતો૦ ૪૮૬
એજી તારે ગુર હસનશાહા સામીજીને પાયે પડીયા,
અને વીનતી કરી તેનું અંત ન પાર;
આ ધન ધન સામીજી તમને કહીએ,
અમ નારીનું શું છે ભાર—ચેતો૦ ૪૮૭
એજી એ જીવ અમથી ન ઉધરે,
સામીજી તમે કીરપા કરો આપ કીરતાર;
અમેરે ગુનેગાર બહુ બંદા,
તમે તો છો સાહેબ બકશણહાર—ચેતો૦ ૪૮૮
એજી એવડો ભાર સામીજી અમ સીર ધરીઓ,
તે અમથી સામી શું થાય સીરજણહાર;
તમે મેહેર કરો મોરા સાંહીઆ,
અમ સીરથી ઉતારો કલજુગના જીવનો ભાર—ચેતો૦ ૪૮૯
એજી તારે સતગુર શામીજીના ચરણુથી,
સીર ઉંચું નવ કરે લગાર;
અનંત કરોડ જીવુંની વીનતી સતગુર કહે,
તારે કાયમ દેવ મુખથી બોલીયા તેણીજવાર—ચેતો૦ ૪૯૦
એજી અણુંતમાએ તે જીવ આવશે,
જે જીવ ઓળખશે આપણા અવતાર;
આ તમને સતગુર ભરમા સહી કરી માનશે,
અને હાજર જોમા તે સહી કરી માનશે નીરધાર—ચેતો૦ ૪૯૧
એજી આદ ઉણીઆદના સતગુરજી તમે,
તમે છો સતગુર ભરમાજીના અવતાર;
અમે વીષ્નુ વર દાતાર છઇએ,
તેનું કલજુગ સંધે મીલછા માંહે અવતાર—ચેતો૦ ૪૯૨
એજી એ અવતાર પાત્ર જે જીવ ઓળખશે,
તેની શરણ છે સતગુરજી તમારે હાથે સાર;
તારે હાથ દઈને મુસ્તક ઉંચો કર્યો,
વીષ્નુજી તે હુવા વર દાતાર—ચેતો૦ ૪૯૩

એજી સતગુર સામીજીને કહે,
આ મુસ્તક ઉંચો કીધો જેણીવાર;
સામીજી ત્રન ભવનનો ભાર લહી સીર ધરીયો,
તે અમ કીડીનું શીયો છે ભાર—ચેતો૦ ૪૯૪
એજી અમ કીડીથી કેમ ઉપડે,
સામીજી ત્રન ભુવનનો ભાર;
અમે ગુનેહગાર ઉણીઆચારી,
તેનું સામીજી તમને કહું વીચાર—ચેતો૦ ૪૯૫
એજી અણુતનું વર સામી અમને આલીયો,
આગળ કલજુગ કઠણ છે સંસાર;
તે માંહે કોણ જીવ અમ પાસે આવશે,
કોણ દાન દેશે પુર વેવાર—ચેતો૦ ૪૯૬
એજી કોણ જીવ અવતાર પાત્રને માનશે,
અને કોણ જીવ સતગુરની કરશે સંભાર;
કોણ જીવ કીરીયાના પુરા રહેશે,
કોણ જીવ નીદા જુઠથી રહેશે નીરધાર—ચેતો૦ ૪૯૭
એજી કલજુગના જીવ સરવે થાનકે પોતા,
અમારા બાપદાદા સાથે રાખીઆ વેવાર;
આ જુગમાંએ તે કોણ જીવ બાકી રહેઆ,
જેના અમ સીર રાખીઆ ભાર-ચેતો૦ ૪૯૮
એજી અમ ગુનેગારથી કાંઈ નવ ઉપડે,
શામીજી આ કલજુગના જીવું તણા ભાર;
જે અસતી જીવ ને ઉણીઆચારી,
જેના મન થર ન રહેવે લગાર—ચેતો૦ ૪૯૯
એજી જુઠારે આ કલજુગ કહીએ,
તેના જીવ તે જુઠા અપાર;
તે જુગમાંએ અમને મુકતા,
તેમાં કેમ કરી ઉધરશે સંસાર—ચેતો૦ ૫૦૦
એજી બાકી ઉણીયાચારી જીવ ઉતરેઆ,
સતી જીવતો સધાવીઆ સરગ દુવાર;
તે જીવને પરબોધ કેવો લાગશે,
જેના મનમાં રેહેમ નહિ લગાર—ચેતો૦ ૫૦૧

એજી આ કલજુગ સંધે જે જીવ રહેઆ,
તેતો કુબુધિનું કરશે આચાર;
તે જીવ ધરમ બુધિએ નહિ ચાલશે,
તે નીંદા જુઠસું રાખશે વેવાર–ચેતો૦ ૫૦૨
એજી જયાં સાડા ઓગણીશ વેસુઆ પાપના,
અને અરધો વેસુઓ સત ધરમનો સાર;
આ કલજુગ કઠણ એવો પાપનો,
તે કોણ ચાલશે ધરમ આચાર–ચેતો૦ ૫૦૩
એજી સંસાર સઘળો ભમે જુઠમાં,
તેની જુઠી કીરીયા ને જુઠો આહાર;
તે જુઠા જુઠીએ મીજલસે જાઇ બેશશે,
તેતો આપ મુરાદી મન હઠી અપાર–ચેતો૦ ૫૦૪
એજી ત્યાં સહુ મલીને ધરમ ખંડત કરશે,
આ કલજુગ સંધે જીવુંમો એવો છે આચાર;
આ જીવોને ધરમ કેવું લાગશે,
જે સીધું બોલતાં કરે અપકાર–ચેતો૦ ૫૦૫
એજી એવો સંસાર બાકી રહીઓ,
સામી તેનો તે અમ સીર રાખીઓ ભાર;
સંસાર સઘલો પાખંડ તણો,
તેતો ભુત ભકિતસું રાખે પીઆર–ચેતો૦ ૫૦૬
એજી સતની વાતમાં સમજે નહિ,
અને ભુત ભકિતસું રાખે અતી પીઆર;
તેમાં જે ઉપર તમે કીરપા કરો,
સામી તે જીવ આવશે તે તમારે દુવાર–ચેતો૦ ૫૦૭
એજી તારે સતગુરૂ હસનશાહાને શામીજીએ એમ કહયું,
તમે સંસો મ ધરશો લગાર;
અમે અમારા જીવ ઓળખી લેશું સંસારમાં,
તેનો તમ સીર બાકી નહિ ભાર–ચેતો૦ ૫૦૮
એજી એવો કઠણ પોહોરો તે માંએ જે જીવ ચેતશે,
અને રાતદીન રાખશે પોતાના મનનાં વીચાર;
આ સત ધરમ તેને સુજશે,
તે જીવ નહિ મેલશે ધરમ આચાર–ચેતો૦ ૫૦૯

એજી તે જીવ તમ શરણે આવશે,
તે સતગુરની ગત માંએ મલશે સાર;
તે જીવ હક હરામ ઓળખીને ચાલશે,
અને ખાટી કરશે તે ધરમ આચાર–ચેતો૦ ૫૧૦
એજી જેને આઠોઇ પોહોર ચીન્તા આપણા જીવની,
રાખશે તે આપણા મનમાં વીચાર;
આ સત ધરમ તેને સુજશે,
તે નહિ મેલશે ધરમ આચાર–ચેતો૦ ૫૧૧
એજી હલાલ કમાઇ તેને સુજશે,
તે નહિ કરશે જુઠ નીંદાનું આહાર;
આ કઠણ વેળા કલજુગ તણી,
તેમાં મન થર નહિ રહેશે લગાર–ચેતો૦ ૫૧૨
એજી કલજુગ જમાનો કઠણ ઉપનો,
તે માંએ કુડ કપટ નીંદાનો ચાલશે વેવાર;
તેમાં સતી જીવ ચેતશે,
તે જીવ આવશે તે આપણે દુઆર–ચેતો૦ ૫૧૩
એજી તે જીવ ગુરની ગતમાંએ જાઇ મીલશે,
દુખ સુખનું નવ રાખશે દીલમાંએ વિચાર;
દુખ સુખ દેહી સાથે માંડીઆ,
જેમ જીવ પીંઢીને અન પાણીનું આહાર–ચેતો૦ ૫૧૪
એજી ત્યાં સતી જીવને કસણી ઘણી,
આ કલજુગનો એવો આચાર;
તે હલાલ હરામ ઓળખીને ચાલશે,
પારકી આશા ન કરશે લગાર–ચેતો૦ ૫૧૫
એજી તે જીવ પાખંડેશું પ્રીત નવ રાખશે,
અને જુઠી મજલસનું નવ રાખશે વેવાર;
અરી પરી કેની કરશે નહિ,
આપણા ધંધામાંહે રહેશે હુશીઆર–ચેતો૦ ૫૧૬
એજી જે જીવ દીનનો ધંધો કરશે પેટનો,
નામ જપશે તે દમોદમ સીરજણહાર;
હક કમાઇ કરી તે માંએથી આપશે,
આપણા ગુર નર મુખે દસોંદનો આહાર–ચેતો૦ ૫૧૭

એજી તે કેની નીંદા બદ ગોઇ કરશે નહિ,
આપણા ગુરૂ નરસું રહેશે પુરે વેવાર;
તે જીવ અમ ઘરે આવશે,
તેની નીંદા તે કરશે બીજો સંસાર–ચેતો૦ ૫૧૮
એજી તેના એકોતેર પુરીઆ માઈ બાપના,
અને સાત પેઢીઓ સાસરાની સાર;
જે લઇ કરી અમરાપુરી માંએ ચાલશે,
જે ખરા દસોંદી સુકરીતવંતા સાર–ચેતો૦ ૫૧૯
એજી સતનું ધરમ આ જુગમાંએ જે કોઇ કરશે,
તે એક કણના સવાલાખ લેશે સંભાર;
એવા દાન દેતાં જે જીવ કલપશે,
તેનો આપણા માથે કાંઇ નહિ ભાર–ચેતો૦ ૫૨૦
એજી જે જીવ સતી દેશે સત ધરમસું,
તેનું એક તીલ ભાર નવ જાશે લગાર;
આ સુપાત્રે દાન તો બહુ ફળે,
એક કણના સવા લાખ લેશે સંભાર–ચેતો૦ ૫૨૧
એજી અમરાપુરીમાં તેના ઘર ચણાવીઆ,
તેમાં જડતર હીરા માણક પદારથ સાર;
સોવન ઈટે તેના ઘર ચણાવીયા
તેમાં નાખીયા છે અંબર કસ્તુરીના ગાર–ચેતો૦ ૫૨૨
એજી હુરાંઉ પચાસ તે ઘરમાં રાખશું,
તેનો એક તે થાશે ભરથાર;
પાંચસો પુત્ર તે જીવના થાશે,
તેતો ફરમાની રમશે તે ઘર મીંજાર–ચેતો૦ ૫૨૩
એજી પાંચસો મલાએક તેના હજુરમાં રહેશે,
તેતો ફરમાની રહેશે એ ઘર મીંજાર;
તેતો અશ્વ ઝાલીને ઉભા રહેશે,
અને તે સેહેલ કરાવશે સરગ મીંજાર–ચેતો૦ ૫૨૪
એજી તમને અમને જે જીવ ઓળખશે,
તે જીવ આવા ઘર અમરાપુરીના પામશે સાર;
આ દસોંદ સુકરીતે પુરા સતગુર મુખે,
તેને કલજુગ નહી લુપશે લગાર–ચેતો૦ ૫૨૫

એજી એવે સત ધરમે જે જીવ ચાલશે,
તેને આવાગમણ નહી સોંસાર;
તમ ભરમાને સતગુર કરી માનશે,
અને ઓળખસે હાજર જોમો પાત્ર અવતાર-ચેતો૦ ૫૨૬
એજી એવા સુખ અમરાપુરીના આલશું,
વળી આપશું આખરત દાડે દીદાર;
એવા સુખ જે જીવને નહી ગમે,
તેનો આપણા સાથે નહી કાંઈ વેવાર-ચેતો૦ ૫૨૭
એજી કુપાત્રે દાન જે જીવ આલશે,
સાંભલો સતગુરજી તેનો કહુ વીચાર;
તેતો એકવીસ સરગ માંએ જગ્યા પામશે,
જે રાખીઆ છે મેર પરબત મીંજાર-ચેતો૦ ૫૨૮
એજી તે સરગ માંએ જે જીવ જઈ ઉતરશે,
જેણે સતગુર વીન્યા દીધા છે દાન અપાર;
તેતો સરગ ભોગવીને હેઠા ઉતરસે,
અને લેશે તે દુનીયા માંહે અવતાર-ચેતો૦ ૫૨૯
એજી જેણે જીવે જેવા ધરમ દુનીયા માંહે કર્યા,
તે જીવ તેવા તે લેશે અવતાર;
તેતો જાઈ પડશે લખ ચોરાસીમાં,
તેના દુખનો નહી આવે પાર-ચેતો૦ ૫૩૦
એજી મધ્યમ અવતાર તેના આવશે,
અને ચારેઈ ખાણ માંહે તે લેશે અવતાર;
એકવીસ લાખ અવતાર એક એક ખાણમાં,
અને ભોગવશે તે દુનીયા મીંજાર-ચેતો૦ ૫૩૧
એજી ત્યાં તોબા તોબા તે જીવ બહુ કરશે,
તેને ત્યાં નહી કોઇ છોડાવણહાર;
તે ફેરા ફરશે લખ ચોરાસી તણા,
તે ઓળખ્યા વીના જાશે તે ઘોર અંધાર-ચેતો૦ ૫૩૨
એજી એવા અવતાર તે કોણ જીવ પામશે,
તેનો સતગુર હસનશાહા શામીજીને પુછીયો વીચાર;
શામીજી અમે ગુનેગાર બંદા તમ તણા,
તમારી કુદરતનો નહી લંભે પાર-ચેતો૦ ૫૩૩

એજી તારે સતગુર હસનશાહા લાગા ધ્રુજવા,
અને ગીરીયા કીધી તેનો નહી આવે શુંમાર;
શામી અનંત કરોડ જીવ કેમ ઉધરે,
એજી કલજુગ જમાનો કઠણ સાર–ચેતો૦ ૫૩૪
એજી લખ ચોરાસીમાં તે કોણ જીવ આવશે,
તેનો સતગુર હસનશાહા તે શામીજીને પુછે વિચાર;
એ સેસ્ટ સરવે શામીજી તમ તણી,
તે સરવેના શામી તમે છો સીરજણહાર–ચેતો૦ ૫૩૫
એજી શામી માત તાત જનમે બાલકને,
તે માંહે વાહલો વેરી નહી સહુ એનો પરીવાર;
શામીજી અદકું ઓછું એમાં કોઈ નહી,
તે માત પીતાને વહાલો પોતાનું પરીવાર–ચેતો૦ ૫૩૬
એજી સેસ્ટ તો સીરજણહાર તમે,
તમે છો માત તાત બંધવ મોરાર;
આ કુટમ કબીલો શામીજી તમે,
તમ વિન્યા નહિ કોઈ સંસારમાં સાર–ચેતો૦ ૫૩૭
એજી મયા તમારીથી છુટીએ,
શામી ટલે તે જીવુંને જંજાલ;
તમે તમારા બીરદ સામું જુઓ,
મ જુઓ અમારા અવગણ સામું સીરજણહાર–ચેતો૦ ૫૩૮
એજી શામી હીંદુ મુસલમાન સંસારમાં,
તે સઉના તમે છો સીરજણહાર;
આ વાહલો વેરી તે માંહે તમારે કોઈ નહી,
વળી સઉના રોજી પુરણહાર કીરતાર–ચેતો૦ ૫૩૯
એજી સહુના અવતાર શામીજી તમ થકી.
તેમાં ઉતમ મધમ નહી કોઈ સીરજીઆ સંસાર;
તે જીવની રખીઆ શામીજી તમ થકી,
તમ કીરપાએ શામીજી સહુ ઉધરે નર ને નાર–ચેતો૦ ૫૪૦
એજી શામીજી તમે નરજી આદ અંતના,
અને તારીઉ તમારીઉ તે સરવે સંસાર;
તમ શામીથી સોહાગજ પામીએ,
દુઆગણ નારી તે સરવે સંસાર–ચેતો૦ ૫૪૧

એજી ઉત્તમ સતગુરૂજી તેને કહીએ,
જેના ધરમ ઉત્તમ ને ઉત્તમ આચાર;
જુઠ નીંદા જેણે જીવે પરહરી,
સરવથી નમી ખમી ચાલે તે દુનીઆ મોઝાર-ચેતો૦ ૫૪૨
એજી નમણી ખમણી તે સરવને પીઆરી,
જેણેથી રીઝે તે સરવે સંસાર;
તેનો જશ બોલીએ નાત પર નાતમાં,
કોઇ કુંથણી નવ કરે તે દુનીઆ મોઝાર-ચેતો૦ ૫૪૩
એજી જેની વાણી મીઠી દુનિઆ માંએ,
અને હોશે વલી તેને ધરમ આચાર;
તેને દુનિઆ તો ભુંડો વાંચે નહિ,
તે ઉપર રાજી હોવે તે આપ સીરજણહાર-ચેતો૦ ૫૪૪
એજી જે જીવ શીલ સંતોષી દયા ખમીયાવંતા,
નીચી દ્રષ્ટે ચાલે તે દુનીઆ મોઝાર;
એણે આચારે ઉત્તમજ જાણીએ,
સરવે કરમનો એંચે ભાર-ચેતો૦ ૫૪૫
એજી કીરીયા આચાર તે જીવના પુરા કહીએ,
તેણે જીવે આપણા ધરમ મારગ માંએ રાખીઓ અની પીઆર;
તેના રદે કુમળ નહિ કુલશે,
આવો કલજુગ તે વીખડો ઉતરશે પહેલે પાર-ચેતો૦ ૫૪૬
એજી એણે આચારે મીત્ર થાશે આપણો,
તેને ફાયલો નહિ થાશે લગાર;
અમરાપુરીના ધર ને પામશે,
જે જીવ ઓળખશે હાજર જોમો પાત્ર અવતાર-ચેતો૦ ૫૪૭
એજી જે જીવ ભુંડે કામે જીભ ચલાવશે,
નવ પાળશે તે કીરીઆ આચાર;
તે જીવ પોતે ડુબા ને બીજાને ડુબાવશે,
અને પામશે મધમ અવતાર-ચેતો૦ ૫૪૮
એજી એણે આચારે મધમજ જાણીએ,
તેનું કુડ કપટ નીંદાસું વેવાર;
તેને ધરમ આચાર તો સુજે નહિ,
તે જુઠ નીંદાસું જાશે નરક દુઆર ચેતો૦ ૫૪૯

એજી તે ધરમ દેતાં ઝઘડો માંડશે,
ભઠ પડીઓ તેનો અવતાર;
એક પોતાને પુને પુરા નહિ,
અને કરવા જાએ બીજાની વાર—ચેતો૦ ૫૫૦
એજી એક પોતાનો પીંડ પારે નહિ,
અને બીજા જીવનો માથે લીએ છે ભાર;
તેની આખર વેલા જારે આવશે,
તારે તે જીવને બાંધી દેશે માર—ચેતો ૫૫૧
એજી તેને મારતાં મારતાં કીઆમત જાશે,
ત્યાં તે જીવ બહુ કરશે પુકાર;
તેને આડો તે કોઇ નહિ આવશે,
માઈ બાપ નહિ કોઇ કુટુમ પરીવાર—ચેતો૦ ૫૫૨
એજી સગા સાવગા સરવે સંસારના,
ત્યાં કેનું જોર નવ ચાલશે લગાર;
અજાણ થઇને પોતાના કરીયા,
તે સહુનો પોતા માથે લીધા છે ભાર—ચેતો૦ ૫૫૩
એજી દુનીઆમાં જે પોતાનું કરી રાચશે,
આગળ કઠણ છે સાહેબને દરબાર;
સતગુરૂજી તે સાચા વીના નવ છુટશે,
આખર જાશે તે ઘોર અંધાર—ચેતો૦ ૫૫૪
એજી એણે આચારે શતરૂ થાશે આપણા,
સતગુર હસનશાહા તમને કહું છું નિરધાર;
દુનીઆ માંએ જે જીવ સત ધરમ ભાંગશે,
તેની કોઇ ન કરશે સાર—ચેતો૦ ૫૫૫
એજી શતરૂ તે જે સતગુરૂને જાણે નહિ,
અને ચાલશે તે અધરમે આચાર;
ગુર લુપી તે માહા પાપી કહીએ,
જેના રદા માંહે ઉપજે કાર—ચેતો૦ ૫૫૬
એજી મધમ ચંડાલ કરી તેને જાણીએ,
તેનું મુખ દીઠે થાશે દોષ અપાર;
તેણે જીવે માત તાત સરવે ડુબાવીઆ,
જેણે જીવે નવ ઓળખીઓ હાજર જામા પાત્ર અવતાર—ચેતો૦ ૫૫૭

એજી જે જીવ અવતાર પાત્રને ઓછું કરી માનશે,
અને મનમાંએ તે રાખશે એવા વીચાર;
એ તો માણસરૂપે થઇ બેઠા મીલછા માંએ,
તે કેમ હોવે કીરતાર–ચેતો૦ ૫૫૮
એજી તેને કીરતાર કરી જે માનશે નહિ,
તે ઘર દાન દેતાં આણશે રોશ અપાર;
જે દાન લીએ તેને અલ્લાહ કેમ કહીએ,
અલ્લાહ તો સહુની રોજી પુરણહાર–ચેતો૦ ૫૫૯
એજી એવે આચારે મવમન થાશે,
તેના મન થર નહિ રહેસે લગાર;
આ માયા મીઠી કલજુગ તણી,
તે પોતાની કરી બેસશે ગેમાર–ચેતો૦ ૫૬૦
એજી અસલ ધરમ જેના પુરા નહિ,
તે જીવ ખંડશે હાજર જોમા પાત્ર અવતાર;
એને ખંડે તે નરજી નહિ ખંડાએ,
તેણે જીગ ખોયો તે પોતાના અવતાર–ચેતો૦ ૫૬૧
એજી માહા પદારથ સરીખા માનખા,
તે નહિ આવે વારંવાર;
લાખ ચોરાશી અવતાર મવમના ભોગવી ઉતાર,
તારે એક તે આવે માનખા અવતાર–ચેતો૦ ૫૬૨
એજી તે માહે આઠ અવતાર આ જુગ માંએ મનખા તણા,
તેમાં કરણીથી આવે ઉતમ મવમન અવતાર;
હવે તે માંએ જે જીવ અવતાર પાત્રને નવ ઓળખશે,
તે જીવ જાશે નરક દુવાર–ચેતો૦ ૫૬૩
એજી સંસાર સઘળો થાશે પાખંડી,
ધરમ વેલાએ કરશે જુઠ નીંદા અપાર;
તેનું ધરમતો સતગુરૂ સુખે પોંચે નહિ,
તે તો જાશે અવરા મુખ કાર–ચેતો૦ ૫૬૪
એજી જેનું ધરમ સતગુરૂ મુખ નહિ,
તેને તેવી બરકત થાશે સાર;
જેના પુર્વના પુન શાચા નહિ,
તેણે નવ ઓળખીયા તે પાત્ર અવતાર–ચેતો૦ ૫૬૫

એજી માનખાનો અવતાર તો ઉતમજ કહીએ,
જેણે રૂપે બ્રહ્મા વિશ્નુ મહેશનું અવતાર;
તે મનખો લઇ દીધો આ સંસારને,
તેને ગાફલ દુનીઆ નવ કરશે વીચાર–ચેતો૦ ૫૬૬
એજી પશુ પંખી છે આ સંસારમાં,
તેને પોતાને કરણીથી આવીઓ તેવો અવતાર;
જેને ખાધા પીધાની શુધ નહિ,
તેના માથે કેવો ભાર–ચેતો૦ ૫૬૭
એજી સતગુરૂ હશનશાહા તમે જઈ જુગ માહે વાણી કરી,
અનંત કરોડ જીવુંને આલજો ધરમ આચાર;
તેમાં તમને અમને જે જીવ ઓલખીને ચાલશે,
તે જીવતો આવશે અનંતના હીસાબ સોજાર–ચેતો૦ ૫૬૮
એજી સતગુરૂ હસનશાહા તારે બોલીઆ,
તમે સાંભળો શામી સીરજણ હાર;
આ કલજુગ કઠણ એવો પરવરીઓ,
તેમાં શામી તમ વિના બોધ નવ ચાલે લગાર–ચેતો૦ ૫૬૯
એજી તારે કીરપા કરીને શામીજી બોલીઆ,
સાંભળો સતગુરૂજી તમને કહું છું વિચાર;
અમે તમે બેહી એક છઇએ,
તેનો સંસો મ ધરશો લગાર–ચેતો૦ ૫૭૦
એજી અનંત કરોડ જીવની મયા તમ ઉપર થઇ,
તેમાંથી અડતાલીસ કરોડ આવશે આપણે દુઆર;
તેના મુખી સતગુરજી તમે,
સામીજી કહે તમારી કરણીનું નવ લંભે પાર–ચેતો૦ ૫૭૧
એજી માહદનનો દીન જારે થાશે,
તારે સરવે પીર પેગામ્બર માંહે તમે થાશો સરદાર;
તારે આરબી રૂપ થાશે અમ તણો,
તારે સાચ જુઠનો થાશે નીસ્તાર–ચેતો૦ ૫૭૨
એજી પીર પેકામ્બર ખડા ધ્રુજશે,
ત્યાં કોઇ કેની અરજ નહિ કરશે લગાર;
તમ સતગુરૂ ભારમા વિના નહિ કોઇ છુટશે,
તેના કોલ આલું તે નીરટે જાણજો નીરધાર–ચેતો૦–૫૭૩

એજી કોલ લઇને સતગુરજી પધારેઆ,
તેણે સતગુરજી બોધ કીધો તે દુનીઆ મીંજાર;
તે સતગુર પરથમ પધારેઆ ઉંચમાં,
ત્યાં તે બોધીઆ સરવે સંસાર—ચેતા૦ ૫૭૪
એજી ત્યાં જઈ નરજીના વચન સંભલાવીઆ,
અને પોતાનો પરબોધ નવ ચલાવીઓ લગાર;
શાહાની દરગાએ દીઠું જેટલું,
તેની સતગુર હસનશાહ કરી પોકાર—ચેતા૦ ૫૭૫
એજી અમને એ નરજીએ પોતે ઓળખાવીઆ,
અમે નારી થઇને રહેઆ એ નરને દુઆર;
એને અમ જેવી નારી અનેક છે,
એ સામીજી છે સહુનો ભરથાર—ચેતા૦ ૫૭૬
એજી એ નર નકલંકી અમે ભેટીને આવીઆ,
ત્યાં દીઠી તે કુદરત અપાર;
તે સરવેને કહી સંભલાવીઆ,
એ ધર વિના તે ભુલશે સરવે સંસાર—ચેતા૦ ૫૭૭
એજી એ ધર દાન દીજે હેતસું,
તેમાં કાંઇ શક ન આણીએ લગાર;
જે નરના દીદાર અમે પામીઆ,
તે નર છે સરવ શેસરનું સરજણહાર—ચેતા૦ ૫૭૮
એજી અમ દુઆગણને લઇ સુહાગણ કરી,
અનંત કરોડનો અમને પેહેરાવીઓ શણગાર;
તે કારણ અમને મુકીયા સંસારમાં,
સામીજીએ કીરપા તે કીધી અપાર—ચેતા૦ ૫૭૯
એજી તે શામીજીના વચન અમે તમને કહું,
જે અમે સાંભળીઆ છે શામીજીને દરબાર;
તે શામીજીના વચને જે જીવ ચાલશે,
તેના તે ટલશે જંજાર—ચેતા૦ ૫૮૦
એજી પરથમ પહેલું એમ કહીયું,
સાંભળો રકીસરો તેનો તમને કહું વીચાર;
આદ નીરંજન તે નર અલી કહીયે,
જે મુજ દુહાગણ નારીને પહેરાવીઓ શણગાર—ચેતા૦ ૫૮૧

એજી જાઓ હુસનશાહા સંસારમાં વાણી કરો,
આલજો તે ધરમ આચાર;
જે પાંચ સાત નવ બાર કરોડ ઓસરીઆ,
તેની તમે જઇ કરજો સંભાર–ચેતો૦ ૫૮૨
એજી બાકી અનંતનો વર અમને આલીઓ,
તેમાં અડતાલીસ કરોડનું શામીજીએ પોતે કરીઆ છે વીસ્તાર;
તેમાં સત ધરમે જે જીવ ચાલશે,
તેને શામી રાજો પોતે લેશે ઉગાર–ચેતો૦ ૫૮૩
એજી તે માંએ સતી જીવ તમે ધરમે ચાલજો,
જેથી ઉતરો તે પેલે પાર;
દશ અવતાર શામીજીના પુરા થયા,
હવે નથી કોઈ અગીયારમો અવતાર–ચેતો૦ ૫૮૪
એજી છેલ્લો અખાડો આ કલજુગનો,
તેમાં જેણે ઓળખીઆ તેતો પામીઆ પાર;
આ અમને તમને જેણે સીરજેઆ,
તે શામીજીના ઓળખ્યા વિના નહિ જાશે જીવુને
જંજાર–ચેતો૦ ૫૮૫
એજી અમારો તમારો સીરજણહાર કોણ છે,
સાંભળો રખાંસગે તેનું તમને કહું વીચાર;
આલ નબી તે શ્રી ઇસલામશાહા કહીએ,
તે શામી શાહા ગરીબમીરજાનું અવતાર–ચેતો૦ ૫૮૬
એજી આઠ અવતાર શામીજીનો જુગ સંધે નાહિ,
એ વાનો ચાલીઆ છે ગુપત અવતાર,
તેને સંસાર સરવે નહિ ઓળખશે;
નહીં માનશે કરી પાત્ર અવતાર–ચેતો૦ ૫૮૭
એજી અમે તો તેને સહી કરી માનીઆ,
તે છે આદ નીરીંજનનો અવતાર;
આ નુરનાં પગલાં અમે નીરખીઆં,
શ્રી ઇસલામશાહા છે તે અલ્લાહનો અવતાર–ચેતો૦ ૫૮૮
એજી અમારે વચને જે જીવ ચાલશે,
તે તોએ ઘર મેલી નહિ જાશે બહાર;
તે નર શ્રી ઇસલામશાહાને અલ્લાહ કરી માનશે,
એમાં શક ન આણશે લગાર–ચેતો૦ ૫૮૯

એજી પછમ દીશ ને એરાક ખંડ માંહે,
તે નરજી બેઠા ત્યાં એ નરે તે ધરીઆ ગુપ્ત અવતાર;
હાજર જોમું એ ઘર-માંહે જેટલો,
તેને સહી કરી માનવું અલીશાહનું અવતાર—ચેતો૦ ૫૯૦
એજી તે ઘર ધરમ દસોંદજ આલજો,
નહિતો જાશો ઘોર અંધાર;
બીજા ધરમ સરવે પારજો,
જુઠ નીંદા કેની ન કરશો લગાર—ચેતો૦ ૫૯૧
એજી હક કમાઈ કરી ખાજો પેટમાં,
આછો ધંધો કરજો નરને નાર;
અજપેઆ જાપ અહોનિશ જપજો,
ઓળખજો તે હાજર જોમું પાત્ર અવતાર-ચેતો૦ ૫૯૨
એજી એ પાત્ર અવતાર ઓળખીઆ વિના નવ છુટશો,
તેનો કોલ કીધો છે શ્રી ઇસલામશાહા કીરતાર;
સતગુરૂના વચને જે જી[illegible] અમને ઓળખશે,
તે જીવ આવશે અનંત ક[illegible]ના હીસાબ મોઝાર—ચેતો૦ ૫૯૩
એજી તે અણંતનું [illegible]રણહાર [illegible] શ્રી ઇસલામશાહા,
જેણે [illegible] આલીઆ અમને [illegible] ઓળખ વીઆ પોતાનો અવતાર;
તે માંહે કલજુગ છેલા સંધ જારે આવશે,
તારે એ નરની નીંદા તે કરશે સંસાર—ચેતો૦ ૫૯૪
એજી તારે એક બીજાના વચન ઉથાપશે,
એમ કહેશે જે માણસ રૂપે કેમ હોશે સીરજણહાર;
તે તો ઘરોઘર જઈ વાત કરશે,
તેના મન થર નહિ રહેશે લગાર ચેતો૦ ૫૯૫
એજી ત્યાં કલજુગ સંધે એવા જીવ ઉપજશે,
તે ડુબશે ને બીજાને ડુબાવશે અપાર;
તે તો મલી અરથનું અનરથ કેરાવશે,
તે સતગુરૂના વચન ઉથાપશે તાણીજ વાર—ચેતો૦ ૫૯૬
એજી જેણે સતગુરે ધરમ દઇને સાહેબ દેખાડીઆ,
તે ગુરૂની ખંડણી તે કરશે અપાર;
જેના પુર્વના પુન સાચા નહિ,
તે કેમ કરી ઓળખશે હાજર જોમું પાત્ર અવતાર—ચેતો૦ ૫૯૭

એજી સસાર સરવે તે થાશે પાખંડી,
તે જઈ કથા ગીતા ઉપર ધરશે પીઆર;
અંધ દુનીઆ તેને કેડે પડશે,
જેનો વારો હતો ત્રન જુગ મોઝાર-ચેતો૦ ૫૯૮
એજી તે જીવ કામી કરોધી લોભી લાલચી,
તે પોતાને સ્વાર્થે લુંટશે સરવે સંસાર;
તેને પોતાની ગુડ સુજે નહિ.
બતાવે બીજાને ધરમ આચાર-ચેતો૦ ૫૯૯
એજી ત્યાં અંધી દુનીઆ એવી થાશે,
જે નહીં ઓળખશે ધરમ આચાર;
જે જુઠો બોલીને મીઠો થાશે,
તેને માનશે સરવે સંસાર-ચેતો૦ ૬૦૦
એજી એવે પાખંડે જે જીવ ચાલશે,
આપણા ગુરનરની લાજ ન આણશે લગાર;
તેનું સતગુર આગળ કેવું ચાલશે,
જે પોતે થઈ બેસશે ગેમાર-ચેતો૦ ૬૦૧
એજી એ સરવે પાખંડી ઈસ જુગ તણા,
તે માંએ સાચ જુઠના તે થાશે નીરતાર;
એવે અધરમે કરી જુગ પુરો થાશે,
તારે ઇમામ મેહેદી તે થાશે અવતાર-ચેતો૦ ૬૦૨
એજી એવી વેલા માંહે જે જીવ ચેતીને ચાલશે,
આપણા સતપંથ મારગ માંહે તે રાખશે પીયાર;
કાને કેની બદગોઈ સાંભળશે નહિ.
જુઠ નીદાસું નહિ રાખશે વેવાર-ચેતો૦ ૬૦૩
એજી હક કમાઈ કરીને જે ખાશે પેટમાં,
તેમાંથી આપણા ગુરનર સુખે રાખશે દસોંદનો વેવાર;
તે જીવને ગુરનર પોતાનો કરી રાખશે,
તે જીવ આવશે તે અણંતના હીસાબ મોઝાર-ચેતો૦ ૬૦૪
એજી ચારા ચરબટ દેખી આ જુગ તણા,
તમે ભુલશો મ સરવે સંસાર;
અલી નબી આ જુગમાંહે અવતાર પાત્ર છે,
તેથી ઓતલીઆ તે જાશે નર્ક દુવાર-ચેતો૦ ૬૦૫

એજી એ નર શ્રી ઇસલામશાહા અવતાર શાહા અલી તણા,
સતગુર હસનશાહા તે તો નબી મહુમદનો અવતાર;
એ અવતાર પાત્રને જે ઓછું કરી માનશે,
તેનો હાલ માલ ગયો ને ગયો તેનો માનખા અવતાર—ચેતો૦ ૬૦૬
એજી એ ઘરની ઉમેદ રાખજોરે મુનીવરો,
જાં સુધી જીવો તાં સેવા કરજો સાર;
સતગુરૂ હસનશાહા તમને એ ઘર બતાવેઆ,
તે માંએ સેંસો મ ધરશો લગાર—ચેતો૦ ૬૦૭
એજી સતગુરૂ હસનશાહા ભુલા તો તમે ભુલશો,
જો તે નર જીતીઆ તો તમને વધાઈયું અપાર;
બીજા ગુરૂ સંસારના તે સતગુરૂથી હીણા,
તમે આ વાતનો રાખજો વીચાર—ચેતો૦ ૬૦૮
એજી અમારો નર તે કાયમ મ્હેંદી શ્રી ઇસલામશાહા,
જેનો આજ કલજુગ સંઘે છે નર નકલંકનો અવતાર;
તે નરને અમે ઓળખીને તમોને ઓળખાવીઓ,
અમારે તમારે જાવું છે તે નર નકલંકીને દુઆર—ચેતો૦ ૬૦૯
એજી નર નકલંકીને સુખ તો આપણે સુખી,
જો તેને દુ:ખ તો આપણને કાં નહિ વીચાર;
તે માટે રકીસરો સતગુરૂ કહે,
એ નરને શરણે તે રેહેવું નીરધાર—ચેતો૦ ૬૧૦
એજી નીરટે કરી સીરેવો શામી આપણો,
આપણા નર શ્રી ઈસલામશાહાનો અવતાર;
એણે આગે અનેક જીવ ઉધારીઆ,
તે આપણો સામી કરશે તે આપણી સંભાર—ચેતો૦ ૬૧૧
એજી એ ઘર મેલી બીજે સેવા કરશે,
તેનું આગળ માન ન રહેશે લગાર;
બીજી જુઠી સેવા તે સતગુરૂ વીના,
તેના જુઠા ગુરૂ જુઠી કીરીયા હીણા આચાર—ચેતો૦ ૬૧૨
એજી તે ગુરૂ તમને નહિ મલીઆરે મુનીવરો,
તમે ધરમ ખંડત મ કરસો લગાર;
તેના પારખાં પડસે આગળે,
જારે માહાદન માંહે પુછાસે નર ને નાર—ચેતો૦ ૬૧૩

એજી જે જીવ સત ધરમે પુરા હસે,
દસોંદ સુકરીતે ખંડત નહિ લગાર;
તે જીવ સરવે જાસે સરગમાં,
પછે જે કાંઈ કરસે અમારો ભરથાર–ચેતો૦ ૬૧૪
એજી જારે દીનરે માહાદનનો મંડાવશે,
તારે હોસે તે હલ હલકાર;
તે વેળા થાસે ઘણી દોહલી,
ત્યાં જેના ગુરૂ જુઠા હસે તે માહાદન માંહે ખાસે માર–ચેતો૦ ૬૧૫
એજી તારે તખતે કાયમ શામી બેસસે,
જે છે અલી નકલંકનો અવતાર;
તેનું તેજ તપ ત્યાં વાધશે,
આરબી રૂપે થાસે અલી વરદાતાર–ચેતો૦ ૬૧૬
એજી તારે થર થર ધરતી ધ્રુજશે,
આસમાન કંપસે અપાર;
ત્યાં પીર પેકામ્બર સરવે ધ્રુજસે,
સહુ કોઈ આપ આપણીમાં પડસે સંસાર–ચેતો૦ ૬૧૭
એજી ગુનેગારને સીર હુકમજ થાસે,
લેખા લેસે આપણો શામી રાજો સંભાર;
સાચ જુઠના પડસે પારખાં,
રકીસરો તમને કહું છું વારોવાર–ચેતો૦ ૬૧૮
એજી ધન ધન તે અવતાર પાત્રને,
જેણે શામી રાજે તે આલીઓ પોતાનો દીદાર;
તેની સેવાએથી મ ચુકોરે મુનીવરો,
એ સામીના ચલત્રનું અંત ન પાર-ચેતો૦ ૬૧૯
એજી સામીજીના ચલત્ર સામું નવ જોઈએ,
શ્રી સતગુરૂને વચને સેવા કરીએ સાર;
જેમ જેમ કલીકાર વાધસે મુનીવરો,
તેમ શામી રાજો ચલત્ર કરસે અપાર–ચેતો૦ ૬૨૦
એજી સતગુરે એમ કહી કહીને સંભલાવીઆ,
તે તમે મુનીવરો રાખજો રદયમાં વીચાર;
એમ કરતાં જે દોજકે જાસે,
તેનું સતગુરૂ હસનશાહા માથે નહિ ભાર-ચેતો૦ ૬૨૧

એજી આવા વચન સુણી જે જીવ સતે નહિ ચાલસે,
નહિ ઓળખસે આપણા હાજર જોમાનો અવતાર;
જે પોતે પુસ્તાલીશમાં ભેળા થાશે;
તેની સતગુર હસનશાહા કીઆં કરસે સાર—ચેતો૦ ૬૨૨
એજી આગે પુસ્તાલીસે ધરમ લહીને ખંડત કરીઆ,
તેતો ચાલીઆ સરવે જીવ ઘોર અંધાર;
તેણે જીવે દસોંદ દેતાં ચીત ડુલાવેઓ,
નવ ઓળખીઓ તે હાજર જોમાનો અવતાર—ચેતો૦ ૬૨૩
એજી તે આપણા ગુરનરના ચલત્ર દેખીને ભુલીઆ,
આપણા ગુરનર ઉપર નહી આણીઓ એતબાર;
તેણે મુરખે તે માણસ રૂપે કરીને જાણીઓ,
તે સતગુરને વચને થર નહી રહ્યા લગાર—ચેતો૦ ૬૨૪
એજી ધન ધન તે ગુર હસનશાહાને કહીએ,
ધન ધન હાજર જોમો પાત્ર અવતાર;
ધન ધન તે સતી જીવને કહીએ,
જે જીવ ઓળખીને ચાલીયા આપણા સતપંથ મીંજાર—ચેતો૦ ૬૨૫
એજી ધન ધન તે ગુર નરની આલને,
અને ધન ધન ઈમામશાહ અવતાર;
સતગુર હસનશાહાના સુત તે ઈમામશાહા,
જેણે તે બોધીઆ મુરીદ અપાર—ચેતો૦ ૬૨૬
એજી આ સતગુરના વેદ વચન તે સત કરી જાણજો,
આ વેદના વચન માંહે અસત નહીરે લગાર;
એમ કરતાં જે જીવ સાચો નહી માનશે,
તેની પોતાની કરત કમાઇ નહીરે સાર—ચેતો૦ ૬૨૭
એજી ધન ધન તે પીર સદરદીન સતગુર ભરમા,
અને ધન ધન પીર હસન કબીરદીન એના પરીવાર;
ધન ધન તે સતગુર ઈમામશાહને કહીએ,
જેણે સતગુરે ગીનાન કંથીયું વીચાર—ચેતો૦ ૬૨૮
એજી જ્ઞાન કંથીયા ગુર ઇમામશાહા,
તે મોમન ચેતામણી ગીરથજ સાર;
આવા આવા વચન કહી મુનીવરને ચેતાવીયા,
મોમનભાઇ તેનો રદામાંહે રાખજો વીચાર—ચેતો૦ ૬૨૯

એજી અમે તમે બંદા સરવે સાહેબ તણા,
તે શામીની સમરથનું નહી કોઇ પાર;
સતગુરેં જેવું દીઠું તેવું કહયું,
આપણે સહુને જાવું છે એ સાહેબને દુવાર—ચેતા૦ ૬૩૦

સમાપ્ત.

